

Radosna vijest

MISIJSKI LIST

Dostojanstvo afričkog čovjeka

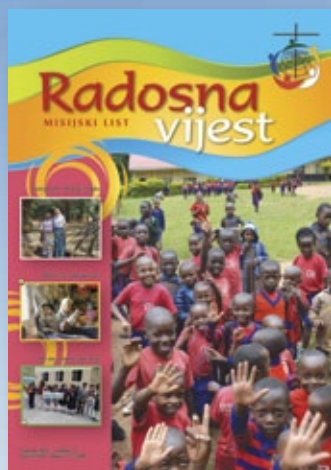

Sretno ti u misionarenju!

"Svi ste vi braća" (Mt 23,8)

Apostolat molitve

Molimo za osobe koje žive s invalidnošću da budu u središtu pozornosti društva i da institucije pružaju inkluzivne programe koji cijene njihovo aktivno sudjelovanje.

Sadržaj

Uvodnik	Božić u sjeni blještavila ovog svijeta.....	3
U središtu	Djelo svetog djetinjstva	4
Iz života naših misionara	Dostojanstvo afričkog čovjeka	7
	Sretno ti u misionarenju!.....	8
	“Svi ste vi braća” (Mt 23,8).....	10
Intervju	U razgovoru sa s. Gabrijelom (Ružicom) Bateljom uzdignimo pogled prema Bogu!.....	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za prosinac.....	14
Aktualnosti	Tvoja misija Božja je vizija	15
	Misijska akcija učenika iz Bukovice i Tomislavgrada.....	15
	Dan kruha u KŠC-u „Sv. Josip“ u Sarajevu	16
	Prvi misijski laboratorij	16
	Ljubav nas Kristova obuzima	18
	Svjetski dan misija obilježen u Labinu	18
	Susret sa Marijinim sestrama čudotvorne medaljice u Vukovaru	18
Životni put jednog misionara	Pohodila nas je bijeda	19
Svi su misionari	Isusovac časni brat Stjepan Dilber	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Božić u sjeni blještavila ovog svijeta

Piše mons. Luka Tunjić

Polovica je studenoga kada pišem ovaj uvodnik, a već tjedan dana u Sarajevu svijetli reklama: Advent u Zagrebu. Ljudi koji se bave biznisom očito se na vrijeme i sustavno pripremaju za došašće i Božić. Oni su uvijek budni, bdiju i spremno pripremaju današnjeg čovjeka za nadolazeće dane, događaje, blagdane... Da se razumijemo, nije sve negativno što ekonomska promidžba nudi, ali je pogubno za čovjeka ako se zadrži samo na vanjštini, površnosti i radostima koje nudi materijalni svijet. Božić je blagdan radosti duha i tijela. Te bi se dvije radosti trebale dopunjavati i proživljati. Što znače darovi i pun stol bez istinske ljubavi? Što znače ukrašeni i osvijetljeni izlozi, trgovci i cijeli gradovi ako ne upućuju na onoga čije ime nosi ova radosna svetkovina – na Božić, na novorođeno dijete Isusa Krista, Sina Božjega, začeta po Duhu Svetome? Što uopće znače došašće i Božić ako nas ne pripremaju za život s Bogom i s bližnjima? Budući da nas je pohodilo mlado sunce s visine (usp. Lk 1, 78), budući da nam se rodio Emanuel – s nama Bog (usp. Mt 1, 23), Božić bi trebao biti temeljna os prema kojoj se sve okreće. Najveći zaokret u povijesti čovječanstva donio je Isus Krist svojim rođenjem i dolaskom među nas ljude. Zbog toga bi Božić trebao biti naša najveća radost i nada.

No kada pogledamo pripremu za Božić i slavlje Božića, ne možemo ne zaključiti da su ljudi biznisa i njihova promidžba dobro uspjeli. Uspjeli su da i vjernici vanjskoj pripremi i slavlju dadnu prednost. Uspjeli su vjernike utopiti u blještavilo ovog svijeta, od kojega se ne može vidjeti novorođeno Dijete u jaslama niti čuti njegov plač i govor. Ne može se osjetiti njegova blizina, koja jedina može zbliziti ljude, učiniti ih braćom i sestrama, niti se može osjetiti njegova toplina, koja jedina može zagrijati okamenjena i hladna ljudska srca. Jedino Isusova blizina i toplina mogu „prekovati mačeve u

plugove, a koplja u srpove“ (Iz 2, 4). Jedino novorođeni Isus iz Nazareta može iskorijeniti glad, nepravdu, ratove, ljudsku zloću, samo smo po njemu braća i sestre i spašeni. Božić je uistinu više od božićnog dara, lijepih ukrasa, puna stola, privremene radosti. Umjesto da nam Božić bude početak trajne radosti i prijateljavanja s Isusom Kristom tijekom cijele godine i života, mi ga svedemo na nekoliko dana, osiromašimo i oduzmemo mu bit, bez koje Božić nema svrhe, jer postaje sličan svim drugim proslavama, lišen njegove spasosne božanske dimenzije.

Stoga vratimo Božiću njegovu istinsku autentičnost i dostojanstvo tako što ćemo u središte svojeg života staviti novorođenog Isusa, Boga i čovjeka, pravoga Boga od pravoga Boga, istobitna s Ocem, što ćemo rasti u ljubavi upravo onako kako je on rastao, što ćemo po novorođenom Isusu ostvariti dubok odnos s Ocem Nebeskim, kojega nema bez osame, povučenosti u samoću svojeg srca i savjesti, gdje se Bog i bližnji susreću u ostavljenima, zaplakanima, progonjenima, gladnima, žednima... Ako na našim čelima i na našim tijelima svijetli reklama Božića, križa i Uskrsa, onda je to najbolji znak da svjedočimo svoju vjeru i da smo uhvatili osnovnu nit Isusova rođenja, koja je najsigurniji putokaz našeg života prema Bogu i bližnjemu, prema vječnom spasenju. A upravo su se za tu nit uhvatili naši misionari i uvezuju niti svih ljudi u Isusovo kraljevstvo.

Neka božićna priprema uveže sve naše milosne niti, koje nas vežu krštenjem i obvezuju njima graditi Kristovu Crkvu, povezujući onu nebesku i zemaljsku do ponovnog njegova dolaska! Taj je vez naša trajna zadaća i radost, taj je vez naš život u Isusu Kristu.

U toj vjeri neka je svima čestit i radostan Božić te blagoslovljena nova, 2024. godina!

Djelo svetog djetinjstva

"U ovome božićnom vremenu u mnogim mjesnim Crkvama djeca Djela svetog djetinjstva, odjevena kao sveta tri kralja ili pastiri, idu od kuće do kuće pronoseći radosni navještaj Božića. To je simpatičan običaj Pjevača betlehemske zvijezde, koji je pokrenut na poticaj tog djela u germanskim zemljama i kasnije se proširio u mnogim narodima: djevojčice i dječaci kucaju na vrata, pjevaju božićne pjesme, mole, predstavljaju obiteljima pothvate solidarnosti. Na taj način maleni navještaju radosnu vijest i velikima." (Sv. Ivan Pavao II.)

Djelo svetog djetinjstva – što je to?

Djelo sv. djetinjstva, započeto u Francuskoj davne 1843., već u svojem imenu ima utkanu dimenziju svetosti. Njegov utemeljitelj mons. Charles de Forbin stavio ga je pod zaštitu Djeteta Isusa, Sina Božjega, koji je, postavši djetetom, posvetio djetinjstvo. Mons. de Forbin bio je potresen saznanjima o mnogobrojnoj kineskoj djeci koja ubrzo nakon rođenja umiru od gladi, a ono što ga je dodatno pogađalo bila je činjenica da ta djeca umiru bez sakramenta krštenja. Osnivajući Djelo, utemeljitelj je htio učiniti sve da bi toj djeci pomogao materijalno, ali osobito mu je na srcu bilo da sva djeca i mladi po daru krštenja postanu dionici božanskog života i rastu u svetosti. Rast u svetosti očituje se ljubavlju prema Bogu, koja je neodvojiva od ljubavi prema bližnjima, kao i u nastojanju da svaki moj brat i sestra diljem svijeta budu upoznati s istinom vlastite stvorenosti na sliku Božju te da zažive dostojanstvo djece Božje.

Od osnutka Djela sv. djetinjstva do danas milijuni djece i mladih prepoznali su svoj kršćanski poziv kao misijski te su svojim molitvama i malim novčanim darovima promijenili živote svojih vršnjaka i priveli ih u veliku obitelj Katoličke crkve, u kojoj se svi nalazimo na istom putu svetosti. Gotovo dva stoljeća djeca su činila veličanstvena djela svojom molitvom i duhovnom blizinom sa svojim vršnjacima u misijama, ali su pomagala i svojim materijalnim prilozima. Velikim dječjim srcem napravljene su desetine tisuća vrtića, škola, medicinskih ustanova, bunara za vodu i svega što će djeci i odraslima otvoriti život prema perspektivnijoj budućnosti. Zasigurno najpoznatija pripadnica Djela bila je sv. Mala Terezija od Djeteta Isusa, koja je postala njegovom članicom u sedmoj godini života. Ono ju je oblikovalo tako da je cijeli svoj život, i kao djevojčica, a kasnije i kao redovnica karmelićanka, posvetila molitvi za spašavanje duša i želji da svaki čovjek na svijetu upozna Božju ljubav, zbog čega je kasnije i proglašena zaštitnicom misija.

Kako u vrijeme sv. Male Terezije tako i tijekom svih ovih godina radom Djela nastojalo se i nastoji se formirati dječju svijest i odgajati djecu da u svojim obiteljima i svojem okruženju budu osjetljiva za one koji su u potrebi, ali i da imaju otvorene oči srca za svu djecu svijeta, gdje god se ona nalazila. To se čini tako da im se naglašava da svaka molitva koju izgovore dolazi do Božjeg Srca, da svako dobro djelo donosi plod, da svaka plemenita i lijepa gesta čini ovaj svijet boljim mjestom za život.

„Djeca pomažu djeci“

U Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini Djelo sv. djetinjstva već deset-

ljećima, poticano geslom „Djeca pomažu djeci“, raste i donosi plodove po misijskim kutijicama, koje svećenici i vjeroučitelji daju djeci na vjeronaučnim susretima da ih ponesu u svoje obitelji i da zajedno s ukućanima, roditeljima, braćom i sestrama, djedovima i bakama budu najprije zahvalni za dar blagostanja te da daruju drugima ono što su i sami primili od Boga i dobrih ljudi. Vrhunac je dječjeg prinosa i misijske suradnje kada za vrijeme svete mise kao prigodan prikazni dar donose svoje misijske kutijice i stavljaju ih pred oltar. To se prakticira prigodom Misijske nedjelje, u listopadu, zatim na svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja, kad se obilježava Dan svetog djetinjstva, kao i na završetku korizmenog vremena, koje je posebno obilježeno odricanjem i solidarnošću.

Pjevači betlehemske zvijezde

U povodu Dana Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva, koji se obilježava na Bogojavljenje, 6. siječnja, u Europi već desetljećima živi lijep običaj Pjevača betlehemske zvijezde u kojem djeca skupljaju priloge za svoje siromašne vršnjake u misijskim zemljama. Godine 1954. akciju je započeo slovenski salezijanac Janez Rovnan, iz Klagenfurta. Predložio je djeci neka pođu u susjedstvo čestitati Božić, ali i skupljati pomoć za siromašne vršnjake u misijskim zemljama. U Austriji danas u tome sudjeluje oko 100 000 djece – kraljevi, anđeli i pastiri. U Njemačkoj su započeli 1959., a danas sudjeluje oko 500 000 djece, koja prikupe oko 35 milijuna eura za potrebe misija. Pjevači betlehemske zvijezde u

Češkoj prošle godine skupili su više od 6,5 milijuna eura.

Kao Pjevači betlehemske zvijezde sudjelovale su tisuće djece, mladih i odraslih. Pjevači betlehemske zvijezde, odjeveni kao sveta Tri kralja, obilaze domove, pjevajući udjeljuju blagoslov i mole za darove za djecu u nevolji diljem svijeta. Smatra se da je to najveća akcija solidarnosti djece za djecu te je od 2015. godine uvrštena na popis nematerijalne kulturne baštine pod zaštitom UNESCO-a. U Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini to je puno skromnije, ali tradicija započeta 2005. godine održava se s puno ljubavi.

Pjevači betlehemske zvijezde najvjestitelji su radosne vijesti, mali misionari u svojim gradovima i župama. Kao što su Tri kralja došla s Istoka, tako i Pjevači betlehemske zvijezde idu od kuće do kuće odjeveni kao Gašpar, Melkior i Baltazar, vođeni zvijezdom i praćeni anđelima. Svojim trudom, zalaganjem i pjevanjem uljepšavaju božićne dane svojim susjedima, koje posjećuju, a istovremeno mijenjaju živote svojih vršnjaka koji žive u najsiromašnijim uvjetima. Oni su znak i svjedočanstvo da svatko svojim djelovanjem može mijenjati svijet.

Kako provesti akciju i organizirati Pjevače betlehemske zvijezde?

U Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini akcija Pjevača betlehemske zvijezde odvija se u župama u suradnji sa župnicima, redovnicama i vjeroučiteljima, koji okupljaju djecu i mlade koji žele sudjelovati, animiraju ih i prate na njihovu putu prema domovima onih koje posjećuju.

Župnik koji se želi uključiti najavljuje akciju i predstavlja ju kao akciju župne zajednice, objasni njezin smisao i važnost te pozove da se prijave djeca i mladi koji žele sudjelovati, kao i obitelji koje žele primiti Pjevače betlehemske zvijezde. Mladi se aktiviraju i s djecom izrađuju zvijezde i misijske kasice, pripremaju tekstove za djecu – što bi trebali reći, koje će božićne pjesme pjevati i kako nastupiti. Broj „betlehemskih zvijezda“ i kasica priprema se prema broju skupina, a broj skupina ovisi o broju prijavlje-

ne djece, odnosno prijavljenih obitelji koje ih žele primiti. I roditelji se mogu uključiti i pomoći pripremiti odjeću.

Župni animatori i vjeroučitelji mogu biti izvrsni voditelji skupina, koji će djecu pratiti i kontaktirati s obiteljima koje žele primiti „djecu misionare“. Vrlo je važno ići samo u obitelji koje to žele, da ne bi djeca doživjela kakvu neugodnost. Pjevači betlehemske zvijezde mogu posjetiti i samostan na području župe, dom za starije osobe, bolnicu ili koju drugu ustanovu ili zajednicu ako se to prethodno dogovori. Akciju se može provoditi više dana u božićnom vremenu, a ne samo na Bogojavljenje. Župe i zajednice koje su se odvažile organizirati akciju Pjevača betlehemske zvijezde svjedoče da je to divno duhovno iskustvo, koje ne donosi pomoć samo djeci u misijama, nego i u samim zajednicama, koje u toj akciji ubiru duhovne plodove zajedništva i međusobne ljubavi.

Tko može biti Pjevač betlehemske zvijezde?

Djeca i mladi svih uzrasta koji žele svojim sudjelovanjem donositi radost svojim bližnjima i družiti se, a istovremeno činiti dobra djela.

Što je potrebno?

Krone i plaševi za kraljeve, zvijezda repatica, plaševi i krila za an-

đele, ali najviše od svega otvoreno srce, širok osmijeh, raspjevana grla i puno dobre volje. Za sve informacije i pomoć na raspolaganju su nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u RH i BiH.

Koja im je svrha?

Naviještati mir i donijeti radost Božića u svoju okolinu. Podsjetiti ljude koje posjete da otvore svoja srca onima u potrebi, jer je prava radost u darivanju. Prikupljene darove šalju djeci u misijskim zemljama i na taj način žive geslo Papinskog djela sv. djetinjstva: „Djeca pomažu djeci“. Oni su znak i svjedočanstvo da svatko svojim djelovanjem može mijenjati svijet.

Naviještati mir i donijeti radost Božića u svoju okolinu. Podsjetiti ljude koje posjete da otvore svoja srca onima u potrebi, jer je prava radost u darivanju. Prikupljene darove šalju djeci u misijskim zemljama i na taj način žive geslo Papinskog djela sv. djetinjstva: „Djeca pomažu djeci“. Oni su znak i svjedočanstvo da svatko svojim djelovanjem može mijenjati svijet.

**MOLITVA ZA SVJETSKI DAN
PAPINSKOG DJELA
SV. DJETINJSTVA
PAPE PIJA XII.**

*O Isuse, koji si se rodio
u liku djeteta
da bi te sva djeca osjećala bratom
i znala da ih voliš,
evo nas okupljenih oko tebe
iz svih krajeva Zemlje,
da bismo ti danas
jednoglasno izrazili
svoju ljubav i svoju želju
da ti sličimo umom,
srcem i životom.*

*Ti nas privlačiš,
a mi jasno čujemo tvoj poziv!
Ti širiš svoje ruke,
a mi smo sretni što počivamo
na tvojim grudima!
Ali nisu svi tvoji maleni ovdje,
Isuse.*

*Većina naših vršnjaka
još te ne poznaje,
ne znaju da ih ti tražiš i čekaš,
da želiš one koji te vole,
kao tebi najdraži dar,
kao dar koji najviše želiš.
Za njih te molimo, Isuse,
kao za sebe.*

*Neka radosna vijest
o tvojem dolasku
i o tvojem kraljevstvu
dode do njih
u sve krajeve Zemlje.
Neka u tvoje ime, Isuse,
posvuda odzvanja hosana,
koju su ti pjevala
jeruzalemska djeca
u tvojem jednodnevnom trijumfu.
I neka naš jezik za tebe bude rječit
i neka tebi, brate,
prijatelju i učitelju, poda hvalu,
koju ti uskraćuje ljudska oholost.
Neka tako bude!*

BENIN
– s. Ivančica Fulir

Dostojanstvo afričkog čovjeka

Svi znademo da na afričkom kontinentu žive siromašni ljudi. Ustvari, većina zemalja veoma je bogata prirodnim bogatstvima, ali to ne koristi afrički čovjek, nego neki drugi ljudi. Tako da je afrički, a s time i beninski čovjek prosječno veoma, veoma materijalno siromašniji od prosječnog euroljanina. Ali unatoč tomu materijalnom siromaštvu uvijek iznova oduševi me njihovo dostojanstvo. Pogotovo dostojanstveno držanje afričke žene. To dostojanstvo vidi se na svakom koraku, u svakoj gesti.

Nedavno me oduševila mama malene, tek rođene Klari-se. Frizerka je u selu Biro. Ako dnevno zaradi dva eura, može biti sretna i zadovoljna. Često je to i puno manje. Suprug joj je u susjednom gradu, kamo je otišao trbuhom

za kruhom i šalje ono što zaradi. Već imaju jednu djevojčicu koja ide u školu, a prije dva mjeseca rodila se Klarisa. Nekoliko dana nakon što je rodila, donijela je malenu Klarisu na njezinu prvu misu i poslije mi ju dade u ruke i kaže da je ona i moje dijete, jer da sam joj pomogla kad je bila trudna. Srce mi se stisnulo jer nisam apsolutno ništa učinila, samo sam jednu volonterku iz Hrvatske odvela na frizuru k njoj. A ona, vidjevši da je u devetom mjesecu trudnoće i da radi, ostavila joj je za naše beninske prilike veliku napojnicu. Dva tjedna nakon poroda vratila se na posao, jer mora se jesti i živjeti. Znadem da im nije lako, inače ne bi dva tjedna nakon poroda bila na poslu, kao i većina beninskih majka, s djetetom na prsima ili na leđima. I nije došla k nama tražiti pomoć. Te majke nikada, ali nikada ne traže milostinju i ne govore da nemaju što za jesti. Nikada ne prosjače. Ne, one se

BRAZIL

– s. Beatrica Krstačić
s. Gita Klobučar

Sretno ti u misionarenju!

bore kao lavice za svoju djecu. To njihovo uspravno držanje, ponos na njihovu djecu kada o njima govore i kada mi ih daju da ih primim i pomolim se za njih razveseli moje srce, koje ubrzo puca kada pitaju dali bi ih primila u našu školu ili internat da imaju bolju budućnost, a mi škole, nažalost, još nemamo. Ali imamo stotine i stotine zahtjeva da izgradimo i vodimo školu. Možda se Gospodin smiluje i jednog dana se odlučimo i na to.

Nekada budem i ljuta (daleko sam od svetosti), jer Kristovu zapovijed podite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje nismo ispunili. Ni približno. Postoje tisuće i tisuće sela gdje ljudi još nisu čuli za Isusa. Gdje nema prisustva ni svećenika ni časnih sestara, pa kada tko iz tih sela zbog posla dođe k nama i vidi što radimo, želi odmah da dođemo u njegovu sredinu, a nas nema dovoljno, nema dovoljno misionara koji su spremni ostaviti svoju domovinu i doći služiti na drugi kraj svijeta. Istina je i Bogu hvala na tome, da Afrika ima puno domaćih zvanja, ali to su tek početci i ni približno ih nema dovoljno gledajući potrebe i prostranstva koja postoje. Teško mi pada ta činjenica; sjeverne biskupije imaju svega po 20-ak svećenika. Svaki svećenik ima župu i 13-15 vanjskih postaja, koje su dovoljno velike da budu samostalne župe. Stotinama kilometara nema redovničkog samostana. Potrebe nas nadaleko nadilaze i kao što je Ante Gabrić vapio za tisućama duša koje su u crnilu, tako vapim i ja i ostali misionari. Činimo što možemo, ali nekako bismo uvijek htjele učiniti više i za dragog Boga i za blišnjega.

U tom nastojanju nastavljamo izgradnju našega dječjega zdrav-

stvenog centra – dječje poliklinike u selu Banigbe – Gare. Polako napredujemo, ali još je puno toga ispred nas. Gradimo po europskim standardima, ne afričkima, koristeći željezo i cement, tako da ono što se izgradi bude kvalitetno i traje dugo, a ne jednu ili dvije sezone. To podiže cijenu izgradnje, ali gledamo dugoročno. Centar za zdravlje djece sastojat će se od nekoliko objekata, a mi smo pred završetkom prvog i pripremili smo cigle za temelje i izgradnju drugoga. Temelji bi se trebali početi kopati ovih tjedana, samo čekamo da zadnja kiša padne u ovoj sezoni i da krene sušni period. Vjerujemo da će po vama Gospodin pokazati ljubav prema beninskim majkama koje dovode svoju djecu k nama redovnicama na liječenje. Zna, imati majku ispred sebe koja oplakuje svoje mrtvo dijete jer nije imala mogućnosti odvesti ga u grad u bolnicu zbog obične malarije para srce. Naše ambulante smještene su isključivo po selima, da bi bile dostupne malomu afričkom čovjeku.

Beninske sestre zdušno nastavljaju ono što su misionarke, prve Marijine sestre iz Hrvatske započele. Stalo im je do beninskog čovjeka i Božje slave. Primjer tomu je prva afrička Marijina sestra, s. Genovieve, koja je 27. studenoga proslavila svoj srebrni jubilej. Za nas je to velik dan. 25 godina od polaganja zavjeta! Svi smo se unaprijed radovali tomu događaju i pripremili veliko slavlje. Nju posebno, a i sve ostale sestre redovnice, novakinje, postulantice i kandidatice preporučam u vaše molitve, da bi uistinu mogle služiti Kristovoj patničkoj braći na veću slavu Božju.

„Ljubljena Amazonija pokazuje se pred svijetom u svem svojem sjaju, svojoj drami, svojem otajstvu.“
Tim riječima započinje papa Franjo posinodsku apostolsku pobudnicu Ljubljena Amazonija i baš te tri riječi, sjaj, drama i otajstvo prizivaju nam pred oči slike prirodnih ljepota, osobnih povijesti i zajedničkih drama ljudi koje svakodnevno susrećemo i s kojima svakodnevno koračamo na putu prema Otajstvu.

Dragi čitatelju *Radosne vijesti*, šaljem ti tople pozdrave iz Amazonije, iz Brazila, iz mjesta Itapeaçu, koje se nalazi na rijeci Amazoni. Kada kažemo tople pozdrave, onda to uistinu i mislimo. Naime, podneblje je u kojem živimo tropsko, što podrazumijeva visoke temperature tijekom cijele godine. Tako, dok je sada u Hrvatskoj jesen i temperature su u skladu s godišnjim dobom, ovdje termometar svakodnevno mjeri između 35 i 40 Celzijevih stupnjeva. Ovdje, u Itapeaçu,

milosrdne sestre Sv. Križa, Vikarijata Brazil, djeluju već pet godina. Sestre su ovamo došle na poziv biskupa Joséa Ioniltona Lisboe de Oliveire, iz Prelature Itacotiare, da bi pomogle u pastoralnom radu. Od veljače 2023. godine u ovoj zajednici djeluje i s. Beatrica Krstačić, koja već više od 40 godina živi misionarski poziv u različitim mjestima u Brazilu. Trenutačno je u zajednici i s. Gita Klobučar, koja ove godine ostvaruje svoje misijsko iskustvo ovdje u Amazoniji.

Naše mjesto pripada Župi Urucurituba, koja broji čak 42 zajednice, filijale, te je jasno da župnik nije u mogućnosti svake nedjelje slaviti misu u svakoj zajednici. U neke zajednice zato odlaze sestre, da bi zajedno s vjernicima slavile službu Božje riječi. Sestre su uključene u formaciju vjernika, koji nakon duže katehetske pripreve mogu u svojim zajednicama preuzeti službe animiranja nedjeljnih slavlja službe riječi i pričešćivanja. Misionari koji su u nedavnoj prošlosti prolazili ovim krajevima zaustavljali bi se u zajednicama uz rijeku, takozvanim riberinhama, te bi ondje slavili svetu misu, krstili, ispovijedali, a ovisno o vremenu, imali i vjersku pouku. No budući da zbog poteškoća putovanja rijekom i velikih udaljenosti nisu mogli često biti prisutni u zajednicama i duhovno pratiti vjernike, upravo je često izostajala formacija i rast u vjeri. Tako se i danas može osjetiti u zajednicama raskorak u razumijevanju i prihvaćanju vjere od načina života kojim se živi. Uloga je časnih sestara ovdje pratiti vjernike na njihovu putu vjere, zajedno s njima dijeliti život, pomagati da se Crkva na ovom tlu utjelovi i da lice Crkve zadobije i autentične amazonijske crte, kako to sanja i o čemu piše papa Franjo.

S obzirom na to da je Amazonija podosta prometno izolirana, jer često ne postoje kopnena putovanja koji bi povezivali mjesta (a ako i postoje, ceste su izrazito loše te je jedva moguće prolaziti automobilom i većina se ljudi ovdje služi motociklima), sav se promet obavlja čamcima, barkama i manjim brodovima. Zbog velikih troškova goriva i transporta u

ovim zabačenim krajevima vrlo je skupo nabavljati i osnovne namirnice za život. Iako zbog blagodati zemlje i rijeke ovdje ne vlada glad, kao što je to slučaj u Africi, također postoje ljudi koji su izrazito siromašni i na neki način jedva preživljavaju. Sestre tako djeluju pomažući siromašnijim članovima zajednice da ne bi ostali gladni i bez osnovnih stvari koje su im potrebne za život. Upravo smo zadnjih dana više puta posjetili jednu obitelj koja je osim siromaštva pogođena još jednom tragedijom. Naime, mlada majka trudna se vraćala s polja udaljena oko dva sata pješice od kuće i na putu joj je pozlilo te je rodila dijete, a zatim i umrla. Maleni Alen nakon dvadeset dana provedenih u bolnici došao je kući, gdje ga je dočekaao otac, baka, tri sestre i jedan brat. Velika žalost zbog jedne prerane smrti i velika radost zbog novog života isprepliću se, a ono što je lijepo osjetiti ljubav je i briga crkvene zajednice, koja je toj obitelji pružila molitvenu, ali i materijalnu podršku.

No osim karitativnog djelovanja prije gotovo dvije godine sestre su pokrenule projekt pod nazivom *Glazba*. Sestre su u suradnji s prelaturom i udrugom „Cidade da Criança“ osigurale učitelje glazbe, koji su djeci, mladima, ali i odraslima

održavali i održavaju satove glazbene teorije i poučavaju ih svirati instrumente: gitare i flaute. Na taj način sestre pokušavaju pomagati pri oplemenjivanju naroda, davanjem novih mogućnosti za stjecanje dodatnih znanja i vještina. Vrlo su često organizirani i po-

sjeti obiteljima, gdje se onda zajedno moli. Članovi obitelji pozivaju svoje susjede, a zatim zajedno sa sestrama „lome“ Božju riječ, aktualiziraju je i dijele svoja iskustva. U mjesecu rujnu, mjesecu posvećenu *Bibliji*, kao i u listopadu, mjesecu misija, takav oblik zajedničkog dijeljenja Božje riječi ostvarili smo u više obitelji i u više različitih zajednica.

Osim po prirodnim ljepotama Amazonija je u čitavom svijetu poznata po pretjeranu iskorištavanju prirodnih dobara, ali i ljudi. Ovdášnji stanovnici potomci su Indijanaca, no dio njih zbog duge i bolne povijesti izrabljivanja i iskorištavanja od „bijelog čovjeka“, a i zbog velika utjecaja suvremene kulture, danas žele zaboraviti identitet, i usudimo se reći, trudi se zaboraviti svoju kulturu. Sestre svojom prisutnošću među ljudima pokušavaju pokazati poštovanje prema osobnim povijestima, ali i povijesti naroda, potičući ih da prihvate svoj kulturni identitet i njeguju i razvijaju kulturu koja je utemeljena na čvrstu i zdravu odnosu prema prirodi, životu uopće.

Prema stilu života, živjeti u Amazoniji sasvim je drugačije od života u takozvanoj suvremenoj kulturi. Priroda je ta koja određuje ritam života i daje čar i ljepotu. Tako je ovdje sasvim normalno proći kraj velikih sta-

EKVADOR
– s. Klementina Banožić

“Svi ste vi braća” (Mt 23,8)

bala kaka, banana ili ananasa. A nije neuobičajeno na putu ili pred kućnim pragom susresti iguanu, zmiju, tigrastu papigicu ili čak majmunčića. Krokodil je, uz brojne velike i male ribe, zmije, pa čak i riječne dupine, uobičajen stanovnik rijeke. Dok smo krokodila vidjeli iz čamca, dosada nismo imale „sreću“ susresti se licem u lice s jaguarom, ali naši mještani često podijele s nama i takva iskustva.

Svjedoci smo nebrige za prirodu i očuvanje zajedničkog doma gotovo na svakom koraku. Ljudska nebriga i pretjerano iskorištavanje dobara planeta Zemlje rezultira promjenama u prirodi koje vode klimatskim promjenama. Ovaj tropski kraj ne poznaje godišnja doba u klasičnom smislu, nego postoji sušni i kišni period. Kišni period započinje krajem studenoga i traje do kraja travnja ili svibnja. Sada još uvijek traje sušni period. I iako je u ovom podneblju uvijek vrlo vruće i izrazito sparno, ova godina specifična je po ekstremno visokim temperaturama. Upravo to dovelo je do velike suše u Amazoniji. Više velikih pritoka rijeke Amazone, kao Rio Negro, Rio Madeira i Solimões, gotovo su potpuno presušili. Drastično je opala razina vode i u samoj rijeci Amazoni te trenutačno nije moguće prolaziti riječnim putovima na uobičajen način. Puno mjesta odsječeno je od ostatka svijeta te su ostali bez vode, struje, a budući da je ribarstvo primarna djelatnost, i bez hrane.

Biskup naše prelature pozvao je na solidarnost i brigu za braću i sestre u potrebi te je vrlo brzo or-

ganizirana akcija pod nazivom *Puxirum*, da bi se skupilo hrane i vode, a onda dostavilo onima koji su ostali bez osnovnih potreština. Zajedno s koordinatorom naše Zajednice svetog Sebastijana ovdje u Itapeaçuu sestre su potražile one najugroženije iz naše zajednice, da bi i do njih došla prijeko potrebna pomoć. Sad se nadamo kiši i molimo da Božji blagoslov nadomjesti sve ono što je ova suša prouzrokovala.

Možda, kada razmišljamo o misijama i misionarima, razmišljamo o osobama koje su otišle u daleke krajeve svijeta i čine posebna i izvanredna djela. No svi mi kršteni pozvani smo biti misionarima. Isus, uzlazeći na nebo, daje svojim učenicima zadatak koji obvezuje i nas danas: „Pođite po svem svijetu i učinite mojim učenicima sve narode.“ (Usp. Mt 28, 16 – 20.) Ponekad je taj čitav svijet upravo moja obitelj, moje susjedstvo, moji kolege, moji prijatelji, i to je to mjesto gdje poziva Bog misionariti. A što je, zapravo, misionarenje? Vrlo jednostavno: pronositi poruku evanđelja svojim životom; pronositi radost, nadu, ljubav, brigu za druge, da bi se jednog dana i na nama obistinile riječi: „Prošao je zemljom čineći dobro.“ (Usp. Dj 10, 38.)

Tim Isusovim riječima iz *Matejeva evanđelja* motivira papa Franjo 53. međunarodni euharistijski kongres, koji će se održati u glavnom gradu Ekvadora – Quitu. Samo jednom rečenicom Isus daje smisao pozivu svojih učenika, okupljenih oko stola njegove riječi kao braća i djeca istog Oca. Svi vjernici, Crkva, po daru i milosti krštenja uranjaju u zajedništvo s Isusom, poslani graditi međuljudske odnose u bratskoj ljubavi, koja postaje „znak nade“ u svijetu, razorenu grijehom zavisti, mržnje, razdora, bratoubilačkih ratova, osobnih i društvenih stanja, toliko potrebnih ozdravljenja.

Temom Euharistijskog kongresa *Bratstvo za ozdravljenje svijeta* Papa nas poziva da osvjetlimo svijetu našeg vremena Božje djelo u nama i sposobnost prihvatanja otkupiteljskog plana ostvarena u Isusu Kristu. Svojom zahtjevnom uputom: „A vi ste svi međusobno braća“ (Mt 23, 8), poziva Isus i današnju civilizaciju na bratske odnose po nama, svojoj Crkvi, koja hodočasti među tolikim narodima. Očekujemo sudjelovanje i naše hrvatske Crkve na Euharistijskom kongresu – dobrodošli u naše zajednice!

Motivacijska priprava i molitva, uz duboku želju da 53. euharistijski kongres što više približi euharistijska otajstva našim kršćanskim zajednicama, potaknula nas je da se vratimo na izvore Prve Crkve i produbimo euharistijsku duhovnost naše utemeljiteljice, svete Marije Krucifikse di Rose. U trodnevnica smo mi same produbile vjeru i nastojale prenijeti duhovnu snagu pouzdanja bezgranične ljubavi svetice koja se uspjela u svojem životu pretočiti u žrtvu i predanje u zaraže-

nim bolesnicima, nezbrinutoj braći, nemoćnim starcima, djeci i omladini izloženoj opasnosti, i to samo s jednom namjerom: „Da svi upoznaju Isusa, da ga uzljube i da pomognu upoznati ga...“ Svetica koja je uspjela utjeloviti duboko zajedništvo s euharistijskim Isusom, identificirati se s Isusom u trpljenju, žrtvi i potpunu predanju kršćanske ljubavi u djelima milosrđa, uzevši i ime Marija Raspeta, poziva i nas da liječimo boli i rane naše braće „mirisom kršćanske ljubavi“. Snagu euharistijske duhovnosti ostavlja družbi Službenice milosrđa i Katoličkoj Crkvi, u kojoj godinama osmišljavamo patnje u sredinama našega misijskog rada.

Pitanje koje postavi Bog Kajinu: „Gdje ti je brat?“ odzvanja i u današnjem dramatičnom svijetu nepravda, rata, straha, u svagdanjem ubijanju stotina mladih ljudi i djece. Naše obitelji strepe i stalno trpe pljačke, krađe djevojčica, djece, gladi, bolesti... Svaki dan se prati nasilna smrt i prolivanje krvi u desetcima obitelji. Kako osmisliti prisutnost patnje, boli, beznada? Marija Krucifiksa di Rosa, učiteljica duhovnosti križa, u dugim satima pred Presvetim pozdravlja križ i uz Isusa i s njime prihvaća bol kao sudioništvo u spasiteljskom otajstvu: „O križu, toliko željeni od mene, klanjam ti se, ljubim te... Ne ću prestati klicati: <Živio ti koji si za mene umro na njemu!>“ Svetica s karizmom ljubavi poziva nas zagrliti patnju, obeshrabrenja, poistovjeću-

jući ih s patnjama Raspetog Krista, pretvarajući ih u neiscrpivu snagu karitativnih djelatnosti. „Duševne patnje, neiscrpljiv su izvor karitativne djelatnosti“, upućuje svoje susestre.

Uz našu svagdanju molitvu Oče naš, osjećamo bol tolikih otvorenih rana, rana razdora, bratoubojstava, koje se svakodnevno ponovo otvaraju. I kako ih se samo tako pokriva svaki dan, sve više zaražavaju svijet, koji se pretvara u nesnošljivost, mržnju i razdor zajedništva ostvarena u Kristu.

Molimo Gospodina da i u današnjoj Crkvi probudi glas, osobe vođene Duhom Božjim, i da im snage da budu putokaz u mračnom tunelu koji pokriva današnje čovječanstvo.

Viviana Chavez, naša suradnica u karitativnoj djelatnosti i u pastoralu obitelji, svjedoči nakon euharistijskog slavlja blagdana sv. Marije Krucifikse: „Blagoslovljen dan, pun radosti i slavlja, u kojem želimo podcrtati rad zajednice naših sestara službenica milosrđa.

Sjeme oplodeno u srcu naše kršćanske zajednice, sijano s tolikom ljubavlju već godinama, danas rađa plodove, koji rastu i jačaju se dan za danom sa solidnim radom i u tihu izgaranju naših dragih službenica milosrđa, koje su nas laike ugradile kao stupove misijskih djelatnosti solidar-

nosti, entuzijazma u službi potrebnih. Nedostaju riječi kojima bi se moglo opisati i u isto vrijeme zahvaliti vama, drage sestre, na vašem dnevnom služenju i velikodušnu predanju, kojim ste živo svjedočanstvo svete Marije Krucifikse u našoj crkvenoj zajednici. Ističem s punim žarom vaš pastoralni rad u svakome od nas koji smo dio vaše misije. Osjećamo bliskost vašeg praćenja i snagu našeg rasta i jačanja u vjeri. Hvala za svaku vašu djelatnost u kojoj je ugrađeno srce, stabilnost i ustrajnost, a koje prati Božji blagoslov.

Molimo da u svjetlu duha svete Marije Krucifikse put solidarnosti, predanja i djela milosrdne ljubavi bude uvijek svjetlo naše misije, našeg pastoralu, praćeno ljubavlju Isusa prisutna u euharistiji, u službi trpećoj i toliko potrebnoj braći.

Združujemo se u jedno iskreno HVALA u ime čitave naše kršćanske zajednice!“

Uz iskreni bratski pozdrav
vaše u Isusu sestre Službenice
Milosrđa iz Ekvadora!

„Samo je jedno bezuvjetno potrebno: velika, jaka i vjerna ljubav kojom se ispunjavaju svakodnevne dužnosti, sasvim svejedno gdje smo postavljeni: jesmo li u školi ili na radnom mjestu, kod kuhinjskog lonca ili u staji, služimo li bolesnicima ili sami ležimo bolesni.“ To je jedna od poticajnih poruka sv. Male Terezije.

U razgovoru sa s. Gabrielom (Ružicom) Bateljom uzdignimo pogled prema Bogu!

? Sestre karmelićanke poznate su po tome da lijepo pjevaju, puno mole, marljivo rade... Predstavite nam svoj red, svoju zajednicu, djelovanje te koja je vaša uloga!

! Red kojemu pripadamo, a puni mu je naziv Red Blažene Djevice Marije od gore Karmela, nastao je na gori Karmelu, u Svetoj zemlji, krajem 12. i početkom 13. stoljeća. Po mjestu na kojem je nastao naše samostane zovu karmel, a nas karmelićanke. Na gori Karmelu, u blizini Ilijina izvora, nastanjuje se skupina križara i hodočasnika, stavlajući se pod zaštitu presvete Bogorodice i nadahnjujući se na životu proroka Ilije, gorljivo revnujući za Gospodina. Ženska grana reda zaživjela je u 15. st. Budući da su životne prilike dovele do slabljenja duha reda, u 16. stoljeću sv. Terezija Avilska i sv. Ivan od Križa žele povratak na izvore, provode reformu i nastaju prvi obnovljeni samostani. Po toj obnovi nastaje novi red bosonogih karmelićana, kojemu i mi pripadamo danas. Naše je poslanje trajna molitva, trajno prebirati u srcu riječ Božju, razmišljati o njoj i po njoj živjeti. Da

bi se to moglo, potrebna je osama i šutnja, i zato živimo u klauzuri. Naš je život i pustinjački i zajednički. To je život osobne molitve, šutnje i osame s jedne strane, a s druge strane život sa sestrama u zajedničkoj molitvi i radu. Ono što je karmelićane otpočetak osobito obilježavalo, osim Ilijina duha, bila je velika pobožnost prema Djevici Mariji, koja vodi k Isusu, kojem se želi služiti vjerno, čistim srcem i dobre savjesti.

Bosonoge karmelićanke žive u potpunosti kontemplativan život, bez vanjskog apostolata, održavaju papinsku klauzuru u samostanima koji su autonomni, pod vodstvom i upravom priorice, koja ima status više poglavarice. Prije jedne godine zajednica me izabrala na tu službu. Trudim se održati jedinstvo i povezanost u ljubavi u ovoj našoj obitelji, pratim sestre na putu njihova poziva, zauzimajući se za vjerno življenje pravila i konstitucija, a odgovorna sam i za primanje i odgoj zvanja. Brinem se i za materijalne potrebe samostana i sestara te imam kontakte s posjetiteljima. U vršenju službe u zajednici pomažu mi četiri savjetnice.

? Slijediti Isusa prava je avantura. Sveta Mala Terezija s 15 godina ušla je u samostan i hrabro ustrajala u svojem pozivu. Međutim, kako prepoznati duhovni poziv i kako prepoznati što Bog od nas želi?

! Zvanje je velika tajna, otajstvo. On je onaj koji izabire. Ta sam je to rekao: „Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas...“ Pred tajnom izabranja kleči se, šuti, moli i zahvaljuje. To je stvar nutrine svake osobe. Može postojati tiha želja odmalena, koja pomalo usmjeruje osobu. To predstavlja redoviti put, ali Bog progovara i u neočekivanim prosvjetljenjima i obratima u životu. Želja za brakom proizlazi iz naravi, dok redovnički poziv ne može biti bez Duha Svetoga, jer je to nešto nadnaravno. Osjećaj duboka mira i radosti pokazuje da sam na pravom mjestu. Zaljubljenost, zagledanost u Krista temelj je bez kojega bi poziv bio samo iluzija. Put do karmela je različit od osobe do osobe, ali je uvijek posrijedi poziv Božji, put ljubavi Božje prema čovjeku. Odabrali karmel kao životni poziv znači postati Božja svojina i

biti blagoslov za Crkvu i bližnjega. Biti karmelićanka znači sudjelovati u poslanju Crkve molitvom, radošću, nadom, koja obuhvaća sve patnje i tjeskobe ljudi našeg vremena: zauzimati se za siromahe i patnike, za širenje evanđelja, za zvanja, za sve članove Crkve, a osobito za svećenike; stajati u Božjoj prisutnosti, da bi on bio prisutniji u svijetu, u dušama. Radujemo se svakomu duhovnom zvanju, bilo svećeničkom bilo redovničkom. Sretne smo što su mnogi odabrali Krista za svojeg vođu i prijatelja, za svojeg zaručnika.

? **Sv. Mala Terezija nikada nije bila u misijama. Nikada nije napustila samostan, a proglašena je zaštitnicom misija. Pa kako je to moguće?**

! Terezija je proglašena zaštitnicom misija jer je znala povezati kontemplativnu duhovnost s apostolskom dimenzijom. Ona je znala u svojem kratkom životu sve pretočiti u misionarsku dimenziju, ljubiti Isusa i učiniti da ga drugi ljube, svjedočiti i navijestiti drugima novi život u Kristu i njegovu poruku nade. Željela je u svojem karmelićanskom pozivu surađivati s Kristom na otkupljenju svijeta, ne samo do kraja svojeg života, nego do svršetka svijeta. Istovremeno je znala prenijeti svoje evanđeosko iskustvo jednostavnim i živim jezikom, koji može biti razumljiv i prihvaćen od vjernika svih zemalja i kultura. Bila je preteča Drugomu vatikanskom saboru, koji je naglasio povratak na evanđelje i Božju riječ, na povijesnog Isusa – njegovo vazmeno otajstvo smrti i uskrsnuća. Sabor je naglasio prvenstvo ljubavi u Crkvi, koja je tijelo Kristovo. Posvjedočio je duhovnost svakodnevnog života i opći poziv na svetost. Sv. Mala Terezija to je uspjela i naglašava: „karmelićanka koja ne bi bila apostol udaljila bi se od svrhe svojeg poziva i prestala bi biti kći serafske svete Terezije, koja je željela dati tisuću života da spasi barem jednu dušu“. Zato ona želi živjeti sve pozive. Djelotvornost evangelizacije smjestila je u ljubav. Pozvane u karmel, pozvane smo na posvećenje, na onu ljubav koja zna naći načina da bude blizu Bogu i čovjeku. Tu veliku ulogu ima molitva i potreba da duhovnost bude utjelovljena u svakodnevicu.

? **O čemu nas poučava mali put sv. Male Terezije?**

! U duhovnosti je sv. Terezija poznata po svojem putu duhovnog djetinjstva, koji je u njezino vrijeme, pa i danas, pravo otkriće: pouzdati se bezgranično i predati se Nebeskomu Ocu poput malog djeteta. Terezijin „mali put“ u svojoj je srži put ljubavi. On je svakodnevni put i njegova je jednostavnost njegova veličina i mudrost. Svatko može ići njime: osjećajući se ljubljenim i uzvraćajući ljubav za ljubav. Njezin se mali put temelji na spoznaji vlastite malenosti i slabosti, a s druge strane Božjeg milosrđa. Bila je realna, stajala je u svojoj istini, ali je imala i silne želje vinuti se u visine. Uvidjela je da ju samo Bog može uzdignuti te mu se u svojoj realnosti posve predala, ali i činila što je mogla. Nije mogla činiti velike stvari, ali je zato bila velemaistor u činjenju malih stvari s ljubavlju. Nije propustila ni jednu sitnicu gdje bi se mogla zatajiti iz ljubavi prema Bogu. Zato što je ukazala na važnost koju imaju u Božjim očima male stvari učinjene s ljubavlju, postala je toliko obljudljena među ljudima. Svetost je približila svima. Ona nije neka sladunjava svetica, već herojska svetica, jer za velike stvari primamo ljudsko divljenje, ali za sitnice ljudske oči ne mare i u njima je potreban heroizam vjernosti u sivilu svakodnevnice. Bila je skrivena i neznatna dok je živjela na zemlji, a sada sjaji na nebu kao velika svetica, koja dobro čini na zemlji. Činila je male usluge, pune poštovanja, a da bi se to moglo, treba sebe zaboravljati. Sama je Terezija rekla: „Kad sam počela zaboravljati sebe, postala sam najsretnije stvorenje na svijetu.“ Njezin je mali put za sve životne okolnosti i pristupačan je svima, i redovnicima i laicima.

? **Koliko je život sv. Male Terezije utjecao na vaš duhovni život i rast u vjeri?**

! Sv. Terezija od Djeteta Isusa živjela je svega 24 godine, i to devet godina skrivena u sjeni karmela. Na molbu svojih rođenih sestara karmelićanka ona je opisala svoj život prije i nakon ulaska u karmel. Ti su rukopisi objavljeni kao njezina autobiografija – *Povijest jedne duše*. I upravo je ta knjiga došla u moje ruke u mojoj 15. godini i ostavila je neizbrisiv trag, postala je sjeme mojeg poziva. Čita-

jući ju, shvatila sam da i ja to želim, da je to i moj poziv. Budući da sam osjećala poziv za kontemplativni red, željela sam da moj život bude molitva za svećenike, obitelji, domovinu, za spas duša. Ona mi je pomogla da i ja nađem svoj put. Na početku mogla je redovničkog života prozvala sam ju svojom malom sestricom u nebu. Naučila me da je dovoljno živjeti ovaj trenutak sveto, živjeti ovo danas, ovaj dan s predanjem i pouzdanjem u Boga. Jednostavnost i neposrednost, nehinjenost i otvorenost s kojima govori o sebi, o duhovnim stvarnostima i neprikrivanje poteškoća s kojima se susretala u svojem ljudskom i duhovnom sazrijevanju, učinili su da ju zavolim kao i mnoga druga nebrojena srca.

? **Sestre su velike prijateljice misija i znak Božje ljubavi među ljudima, kao i naši misionari i misionarke u dalekom svijetu. Zašto su misije važne za život svakog čovjeka?**

! Naše Konstitucije predlažu nam da po uzoru sv. Male Terezije njegujemo misionarski duh, koji treba poticati naš kontemplativni život. Molimo za širenje evanđelja, za misionarska zvanja, za jedinstvo kršćana i za evangelizaciju naroda, da bi se svi ljudi otvorili poruci Kristovoj. Iako izravno ne sudjelujemo u evangelizaciji, u karmelićankama je tiha želja, ali i žar da se kraljevstvo Božje proširi po cijelom svijetu, da dođe u svako ljudsko srce. Molitva karmelićanke želi proniknuti dubine Isusova srca i vidjeti što je to Isusu važno. A njemu je važan svaki čovjek, spas svakog čovjeka. Radost karmelićanke je vidjeti svećenika sretna i predana Kristu u svojem zvanju. To je predmet naših molitva i žrtava: za dobra duhovna zvanja, a osobito svećenička. Trebali bismo svi dopustiti da i nas, kao sv. Malu Tereziju, zahvati ljubav Kristova, koja želi doprijeti i objaviti se svakomu čovjeku, te da na način koji nam je dostupan i moguć, pridonosom za odgoj misionarskih zvanja, molitvama i žrtvama ili materijalnim darom pridonosimo evangelizaciji i širenju kraljevstva Božjega. Petak je dan u karmelu kad se posebno moli za misije i misionare. Posjeti naših misionara i misionarki uvijek su nam velika radost i nov poticaj za zauzetiju molitvu.

? **Ljudi (i djeca i odrasli) su sve depresivniji i nezadovoljniji.**

Koja je najveća potreba svakog čovjeka i što čovjeka čini sretnim?

! Čovjeku u današnjem svijetu potrebni su mir i sigurnost, a to možemo primiti samo od Gospodina. U tjeskobi i strahovima upravimo svoj pogled u Gospodina. Njemu je važan svaki čovjek, spas svakog čovjeka. Kakav god da je, ovaj svijet i ovo društvo je naše i u njemu nam je djelovati i živjeti, u obitelji, društvu, zajednici, domovini, ondje gdje jesmo. Treba moliti za to svaki dan, osobito u teškim trenucima, kad nam je teško prepoznati Božje djelovanje, jer on nas ljubi i blagoslivlja uvijek. Čovjeka čini sretnim da se osjeća voljenim, da ima nekoga na koga može računati, na koga se može osloniti. Mislim da je važno da umijemo prepoznati dobrotu Božju u svim situacijama koje nas snađu, i lijepima i teškima, kao i primati kao Božji dar s povjerenjem sve što nam svagdašnjica nosi i u svemu otkrivati milost i skrb koju nam Bog pruža. Pruža nam ju po događajima, po dobroti bližnjih. I mi trebamo dobrotu i dobra koja primamo dijeliti drugima. Budimo kanali Božje milosti u ovom svijetu!

? Koliko se ljudi danas preporučaju u vaše molitve?

! Budući da je naš samostan u sklopu marijanskog svetišta, u hodočasničkoj sezoni pohode nas vjeroučenici sa svojim vjeroučiteljima, skupine mladih, hodočasnici koji se zanimaju za naš način života. Ljudi su gladni i Božje i ljudske blizine. Ljudi tako često osjećaju vlastitu nemoć, vide da ne mogu pomoći ni sebi ni drugima i tad se tek sjetite Boga. Dakle, kad su ljudi u mucu, dođu k nama, jer znaju da smo mi uvijek tu i da ćemo ih saslušati i njihove potrebe prenijeti Bogu. Ni mi same, bez Boga, ne možemo ništa učiniti, ali može Bog, kojega štujemo i ljubimo. Možemo ih u razgovoru uputiti na svećenika ili kojeg stručnjaka za razne probleme za koje mi nismo stručne. Potičemo ih na sakramente, a osobito na praštanje. Mnoge će se stvari riješiti kada osoba uspostavi odnos s Bogom, jer će tada imati više duhovne snage. U samostanu postoje prostorije, govornice, u kojima razgovaramo s posjetiteljima. Može nas se nazvati telefo-

nom, poslati obično ili elektroničko pismo. Svakodnevno primamo više preporuka u molitve. Naravno, molimo za aktualne potrebe Crkve, našeg naroda, molimo na nakane onih koji se preporučuju u naše molitve, na nakane hodočasnika koji dolaze u Svetište Majke Božje Bistričke.

? Koji svetac vam je osim sv. Male Terezije poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Na prvom mjestu Nebeska Majka Marija. Od djetinjstva sam rado hodočastila s obitelji u obližnja marijanska svetišta jaskanskog kraja, u Mariju Bisticu, na Trsat, redovito sve do ulaska u karmel. U karmelu mi je ona postala još bliža. Ona je uzor nasljedovanja u vjери, bila je uvijek poslušna poticajima Duha Svetoga. Isto tako Djeвица Marija ispunja svojom prisutnošću cijelu povijest našeg Reda od njegovih početaka. Uz nju je svakako i sv. Josip, zaručnik Djevičin i brižni branitelj i hranitelj Isusa i Marije. Sv. Josip je učitelj molitve, služenja i ljubavi. Pobožnost prema njemu također nosim iz obiteljske kuće. Mama je u Zagrebu dala naslikati za župnu crkvu sliku sv. Josipa kao zavjet da čuva i štiti našu obitelj. Od onih nama vremen-ski bližih, koji su mi poticaj na duhovnom putu, svakako bih istaknula bl. Alojzija Stepinca i Majku Tereziju iz Kolkate, koji su svoje živote izložili, svaki na svoj način, i velikodušno istrošili iz ljubavi prema Bogu i čovjeku. U sjećanju su mi susreti u karmelu s Majkom Terezijom i o. Antom Gabrićem, našim misionarima iz Indije. Osvajali su svojom jednostavnošću i doista sam doživjela da svoje živote i Isusa daruju najsiromašnijima, najslabijima i da po njima Bog pohađa čovjeka ondje gdje se nalazi.

? Kakva je veza bistričkog karmela i bl. Alojzija Stepinca?

! Ove godine slavimo 25. godišnjicu od dolaska bosonogih karmelićanaka u Mariju Bisticu. Marija Bistrica se gradnjom karmela u njezinu okrilju približila viziji bl. Alojzija Stepinca da ona postane hrvatski Lourdes. Naime, poznato je da sva veća i poznatija marijanska svetišta u svijetu imaju u svojoj blizini jedan ili više kontemplativnih samostana, mjesta gdje sestre mole za hodoča-

snike i za cijeli svijet. Svetište Majke Božje Bistričke i karmel dvije su velike ljubavi bl. Alojzija Stepinca, dva mjesta na koja je on rado dolazio i u njihovu okrilju crpio snagu, Božju snagu, za svoje poslanje, za vjernost Bogu i svojem narodu. On je želio osnovati, uz karmel u Brezovici, još tri karmela u svojoj nadbiskupiji, da, kako piše fra Anti Antiću, „budu kao Kristove tvrđave koje će štiti nadbiskupiju duhovnim oružjem molitve, odricanja i žrtve u duhovnim bitkama“. Godine 1998., o 100. obljetnici njegova rođenja, ta mu je želja ispunjena, jer je osnovan karmel baš u sjeni njemu tako draga bistričkog svetišta. Bl. Alojzije Stepinac bio je osoba duboke molitve, cijeli je svoj život tražio volju Božju. Poznao je vrijednost molitve, vrijednost redovništva. Svjestan koliko je molitvena potpora važna i za narod i za svećenike, žarko je želio osnovati samostan kontemplativnog tipa u svojoj nadbiskupiji.

? Dolazi kraj godine i mnogi razmišljaju o tome kako su proživjeli proteklih 12 mjeseci i pomalo strepe što donosi godina koja je pred nama. Zaboravljamo da je sva naša snaga i sigurnost u Bogu. Što biste savjetovali, kako živjeti radost Božića svaki dan?

! Važno je živjeti sada i ovdje. Ne u prošlosti, ni u budućnosti, jer jedno nas žalosti, a drugo plaši. „Samo ovaj dan“, pjevala je u istomenoj pjesmi sv. Terezija od Djeteta Isusa. Ona je vrlo doslovno shvatila one Isusove riječi: „Svakom je danu dosta muke njegove.“ Ne brinuti se tjeskobno za sutra. Ako mi je danas teško, ne mora biti sutra. Danas ću podnijeti tu teškoću. Danas molim za vjernost punu ljubavi, a sutra opet iznova. Sutra počinjem ispočetka. U tome se i mi možemo svednevice truditi. Tako čovjek trajno živi i hodi u novosti života. „Ja sam put, istina i život“, Isusove su riječi. On je jedini put po kojem se ide Ocu. Trudimo se živjeti evandeosku ljubav na mjestu gdje nas je Bog postavio, s konkretnim osobama, sa svime što one jesu, s empatijom živjeti bratsku ljubav. Bog se utjelovio u liku čovjeka, malenog Djeteta, i sišao na ovu našu zemlju da bude s nama. To je naša radost i snaga koja nas nosi kroz život.

Molimo za osobe koje žive s invalidnošću da budu u središtu pozornosti društva i da institucije pružaju inkluzivne programe koji cijene njihovo aktivno sudjelovanje.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Medunarodni dan osoba s invaliditetom je 3. prosinca, kako su odlučili Ujedinjeni narodi. Prigoda je to da se prisjetimo i njihova dostojanstva, kako često ističe papa Franjo. Sada, kad smo u neposrednoj pripremi za Božić, možemo razmišljati o tom otajstvu i s ovog vidika: Bog je tako ljubio svijet da nam je poslao svojega ljubljeno Sina. Da, poslao ga je k nama koji smo se učinili invalidima za Božja bogatstva, pa nam ih želi pružiti i kao Bog i kao čovjek, a nas učiniti osjetljivima i za druge invalidnosti s kojima se susrećemo, a to znači da, jednostavno, pokušamo probuditi u sebi onaj kapacitet ljubavi koji je i po rođenju, jer smo zdravi, ali i po krštenju, da budemo duhovno zdravi, Bog usadio u nas. Poznati su nam različite invalidno-

sti, počev od ratnih invalida, pa sve do onih od prometnih nesreća, ali i onih koji su od rođenja invalidi. Papa u jednoj od audijencija ističe da je invalidnost bilo kojeg oblika izazov i prigoda da svi zajedno, a to znači i društvene i crkvene institucije, zajedno s obiteljima, stvaramo takvo ozračje da se nitko ne osjeća neprihvaćen ili, ne daj Bože, nepotreban. Zapravo, valja probuditi sve u tom smjeru da se sruše predrasude i da se različite osobe s invalidnošću uključe u društvo kojemu pripadaju, jer se to temelji na dostojanstvu svake osobe. Puno se već učinilo u tom smjeru, ali to još uvijek nije dovoljno. Oni pak koji su posvećeni radu s invalidima često svjedoče kako, dajući se takvim osobama, još više primaju, pa stoga i Papa veli da su invalidi bogatstvo za društvo.

Stoga papa Franjo posebice ističe da se prava skrb za invalidne osobe ponajprije iskazuje tako da se otklone prepreke da bi se sva društvena stvarnost njima učinila dostupnima na različitim razinama. Istodobno je vrlo pohvalno da se mnogi nastoje iskazati u tome da se i različita pomagala što više usavrše, da bi se što bolje provodilo uključivanje u društvenu zajednicu. Papa je također upozorio i svećenike da iskazuju potrebno povjerenje invalidnim osobama i strpljivost te im pruže svu katehetsku i duhovnu pomoć, posebice djeci pogođenoj autizmom.

Pa neka nam i božićno otajstvo otvori i oči i srce za potrebe drugih, kako je i Bog izašao ususret svim našim potrebama za spasenjem.

U tom duhu svima sretan Božić i nova godina!

Tvoja misija Božja je vizija

Voditelji i članovi vjeronaučne skupine Osnovne škole Cim, Mostar, pokrenuli su ove godine inicijativu *Tvoja misija Božja je vizija*, da bismo pomogli onima koji ne žive blizu nas, ali im je pomoć više nego potrebna. Svi razredni odjeli dobili su kasice, koje je trebalo napuniti kovanicama, a onda sve prikupljeno na Misijsku nedjelju donijeti u crkvu, simbolično pri-rijeti pred oltar, pa uhodanim kanalima poslati našim misionarima. Tako je i bilo. Nije našim učenicima bio problem odreći se pokoje čokoladice, čipsa, kroasana ili koje druge slastice. Neki su možda

preskočili sendvič za užinu, ali su zato kasice do Misijske nedjelje bile pune.

No na tome ne treba stati. Misijsama ne pridonosimo samo prikupljanjem novca, nego molitvom i vlastitim ponašanjem, postupcima... Ako se odgovorno odnosimo prema hrani, koje nama ovdje, Bogu hvala, ne nedostaje, prizivamo Božje blagoslove na sve ljude u potrebi, na one koji nemaju i kojima nedostaje. Tako i Bogu zahvaljujemo na svemu onome čega nam ne manjka. Zato ne pripremimo hrane previše, da ju poslije ne bismo morali baciti. Neka nam minute, sati i dani ne budu stalno ispunjeni mišlju što ćemo i

kada jesti, jer ne živimo da bismo jeli, nego jedemo da bi tijelo bilo sposobno činiti i djelovati. Pojedi ono što ti je posluženo i zahvali Bogu! Ne ostavljaj zalogaj-dva na tanjuru! Koristi svaku prigodu da s drugima podijeliš ono što jedeš, jer tako duhovno rastemo, a hrana u društvu uvijek biva ukusnija. Trudimo se jesti zdravo, ali ne pravimo od hrane božanstvo. Samo Bog je gospodar života i smrti.

Eto, tako, kao i na još mnogo drugih načina možeš pridonijeti misijsama svaki dan i biti misionar a da nikamo ne putuješ. Čini tako, jer TVOJA MISIJA BOŽJA JE VIZIJA!

OŠ CIM MOSTAR

Misijska akcija učenika iz Bukovice i Tomislavgrada

Na misijsku nedjelju učenici Osnovne škole „Fra Mijo Čuić“ iz Bukovice i Srednje strukovne škole Tomislavgrad na prijedlog svojih vjeroučiteljica organizirali su prodaju misijskih krunica i narukvica. Mnogi su se župljani odazvali i podržali tu lijepu gestu naših učenika. U misijskom tjednu učenici su se pripremali na satovima Vjeronauka čitanjem svjedočanstava misionara, crtežima, pjesmom i molitvom. Približili smo učenicima misijsko poslanje i

da bi cijeli naš život trebao biti protkan ljubavlju prema bližnjima u svojoj blizini i u misijskih zemljama.

Tom misijskom akcijom i temama na Vjeronauku željele smo usaditi u naše učenike ljubav prema misijsama. Ljubav prema misijsama očituje se u duhovnoj blizini, koja se uspostavlja molitvom, ali i materijalnom pomoći. Željele smo kod naših učenika dopuniti znanje o njihovih vršnjacima u svijetu, a posebno u misijskim zemljama, koji najčešće nemaju ni najo-

snovnije uvjete za život, školovanje i odrastanje. Govoreći o tome, izazvali smo u našim učenicima duh zahvalnosti što mogu živjeti i razvijati se u daleko boljim uvjetima, ali i osjećaj suosjećajnosti prema svojim vršnjacima kojima žele pomoći i olakšati život. Svjesne smo da je to kap u moru, ali puno kapi učini puno dobra i mijenja odnose u svijetu te daje nadu u bolju i sretniju budućnost.

Vjeroučiteljice Ivona Matić i Blaženka Krišto

Dan kruha u KŠC-u „Sv. Josip“ u Sarajevu

U ponedjeljak 16. listopada 2023. godine obilježen je u KŠC-u „Sveti Josip“ u Sarajevu Dan kruha i zahvalnosti za plodove ze-

mlje u matičnoj školi na Banjskom brijegu i u područnoj školi na Stupu. Vrijedne ruke naših učenika, učiteljica i razrednika prigodnim su likovnim radovima i dekoracijama te jesenjim plodovima uredile školske hodnike i učionice. Dan kruha započeo je prigodnom priredbom, nakon koje je uslijedio blagoslov kruha i hrane. Na izložbenim stolovima u holu škole mogli su se vidjeti, a poslije blagoslova i kušati

mirisni, ukusni kruhovi, kiflice, kolači, koje su spremile naše mame, bake... Zahvaljujemo svima koji su na bilo koji način sudjelovali u organizaciji Dana kruha te ga učinili radosnim, posebno zato što su prikupljeni i novčani prilozima za najpotrebitije u misijama.

Ovom prigodom prikupili smo pet tisuća maraka, a novac upućujemo za najpotrebitije u Misiji Adea, u Ugandi, za koju skrbi vlč. Gabrijel Jukić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, koji u toj misiji gradi Crkvu.

KŠC „SV. JOSIP“ SARAJEVO

Prvi misijski laboratorij

Dodi i otkrij znanost ljubavi, nauči voljeti kao sveta Mala Terezija.

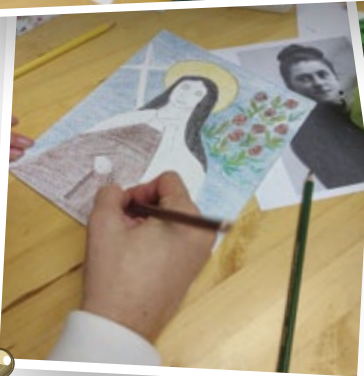

U Zagrebu je 26. listopada održan prvi **MISIJSKI LABORATORIJ**. Tog dana obilježavao se i Međunarodni dan međusobnog pomaganja, da bi se skrenula pozornost na važnu činjenicu, a to je da, kada jedni drugima pomažemo, jedni od drugih učimo i postajemo bolji ljudi. Sveta Mala Terezija stalno je isticala da Bog ne traži velika djela, nego našu ljubav kojom ćemo

ta djela činiti. Puno toga možemo naučiti od svete Male Terezije i jedni od drugih. Zato je *Misijski laboratorij* mjesto stvaranja novih radosti, prijateljstava, povezivanja s Bogom i jednih s drugima, da bismo rasli u vjeri i uz pomoć svete Male Terezije približili se Bogu.

Novi projekt Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj poticaj je da na kreativan način učimo o

misijskom djelovanju te probudimo želju da stvaramo, budemo kreativni i približimo se Bogu. Mi ljudi puni smo emocija, ali smo zatvoreni i ukočili smo se raznim strahovima. A vapimo za time da stvaramo, samo nam treba dati prigodu. Naši misionari i misionarke u svojoj službi često kreću od nule i na vrlo kreativne načine snalaze se i pronalaze načine kako što učiniti. Međutim, sva nji-

hova snaga i pouzdanje je u Bogu. Ne dopuštaju bilo kakvim strahovima da ih udalje od cilja i svoje korake u potpunosti prepuštaju u Božje ruke.

Misijski laboratorij održan je u Župi svete Terezije od Djeteta Isusa u Zagrebu (Miramarska 92) te je domaćin bio upravitelj župe vlč. Mario Pavić. U 18:30 dio sudionika okupio se na svetoj misi koju je predvodio vlč. Pavić, a početak radionice sa svim sudionicima bio je u 19 sati u dvorani crkve.

Na početku su stigle gošće iznenađenja, sestre karmelićanke Božanskog Srca Isusova iz Hrvatskog Leskovca. Ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH s. Ivana Margarin predstavila je taj novi projekt i skrenula pozornost na misijsko djelovanje, a nakon toga su sestre zapjevale predivnu pjesmu o ljubavi Srca Isusova. Svojim glasovima oduševile su sve sudionike radionice i bio je to odličan početak druženja. U nastavku je uslijedilo igrokaz, kojim su karmelićanke predstavile život

i djelovanje svete Male Terezije. Iznenadenje je bila i kiša ruža, koje su ispunile prostor i razveselile sudionike. Neki od sudionika radionice toliko su bili dirnuti da su i zaplakali.

U drugom dijelu radionice uslijedila je mala škola crtanja, pa su sudionici uz pomoć akademskog slikara Dražena Josipa Pavića crtali svetu Malu Tereziju. Neki od sudionika priznali su da godinama nisu ništa crtali. Na početku je kod svih bio prisutan strah od prazne bijele ploče na kojoj je trebao nastati crtež. Međutim, nakon ohrabrenja slikara Dražena (voditelja Likovnog kluba "Paleta" - Zagreb), kojemu su dobro poznati strahovi i blokade pred praznim platnom, svi su marljivo krenuli u slikarsku pustolovinu. Sigurni smo da je i sv. Maloj Tereziji bilo zabavno vidjeti radosnu skupinu kreativaca kako se trude nacrtati svoju dragu sveticu najbolje što mogu!

Bilo je veselo, smijeha nije nedostajalo, ali ni slatkih zalogaja. Jedna sudionica iznenadila je sve

šarenim čokoladnim kuglicama, koje je pripremila sa svojom marmom. Misijski ured sudionike je pak iznenadio pekmezom od ruže.

Bilo je to slatko mirisno iznenađenje svim sudionicima, jer mnogi nisu ni znali da pekmez od ruže uopće postoji.

Dob sudionika bila je raznolika (osnovnoškolke, srednjoškolke te pripadnici zrele dobi i umirovljenici), a jedna sudionica doputovala je iz Koprivnice da bi mogla sudjelovati. Sudjelovanje na radionici je besplatno, a sudionici su mogli nabaviti prigodne materijale te dati prilog za misije.

Sveta Mala Terezija svojim životom pokazala nam je kako živjeti s potpunim pouzdanjem u Boga i da nam ljubav prema Bogu postane stil života. Vjerujemo da će poruke i poticaji koje su sudionici „ubrali“ tijekom radionice još dugo odzvanjati u njihovu srcu.

Ne zaboravimo da Bog ne traži velika djela, nego našu ljubav kojom ćemo ta djela činiti!

PMD u RH

Ljubav nas Kristova obuzima

Štićenice doma pri Samostanu Antunovac u Zagrebu u mjesecu listopada pripremale su se za proslavu Misijske nedjelje. Svake srijede i petka imale su prigodne molitvene susrete i radionice obilježene temom misija. Na početku mjeseca izradile su prigodan plakat s mislima o misijama i o važnosti molitve za misionare. Tom prigodom svaka je štićenica izvukla jednu misijsku zemlju za koju će u mjesecu listopada moliti. Vrhunac pripreme za proslavu Misijske nedjelje štićenice su doživjele u izradi prigodne misijske krunice, u koju su ugradile svoj trud i kreativnost. Bila je to prigoda da si posvijestimo da i

mi koji ne živimo u misijskim krajevima itekako možemo pridonijeti evangelizacijskomu djelovanju Crkve u svijetu. Naši misionari koji djeluju u misijskim zemljama potrebni su naše blizine, molitve i ljubavi, koju starije osobe na poseban način izražavaju u žrtvi i trpljenju.

Susreti u našoj maloj domskoj zajednici bili su prigoda da i svaku od nas obuzme Kristova ljubav i njegovo poslanje te tako širimo evanđeoske vrijednosti i djelujemo poput kvasca u svijetu. Naša zajednica obogaćena je i jednom misionarkom, Ivkom Šuber,

koja je u Zambiji provela 25 godina. Uvijek obogati zajednicu svojim svjedočanstvom i primjerom skromnosti. Jačanjem zajedništva i osvješćivanjem naše uloge u misijskom poslanju Crkve svaka od štićenica dala je svoj prinos širenju Božjeg kraljevstva.

S. Snježana Bjelobrč

Svjetski dan misija obilježen u Labinu

Labinske župe i ove su se godine povodom obilježavanja Svjetskog dana misija uključile u akciju prikupljanja sredstava za naše misionare. Članice združenog karitasa uz pomoć krizmanika Župe Gospe Fatimske izrađivale su prigodne aranžmane. Bio je to spoj kreativnosti mladih članova i iskustva starijih članova župne zajednice. Različite i maštovite ideje, uz rad vrijednih i marljivih ruku, urodile su plodom te je na nedjeljnim misama od prodaje aranžmana prikupljeno 975 €, koji su uplaćeni na račun PMD-a RH.

Loreta Blažina

Susret sa Marijinim sestrama čudotvorne medaljice u Vukovaru

U nedjelju 19. studenoga 2023. godine Župu sv. Filipa i Jakova u Vukovaru posjetile su Marijine sestre čudotvorne medaljice. U susretu s malim misionarima, prijateljima i podupirateljima misija i misionara, a posebno misionarka u afričkoj državi Beninu, sestre su podijelile svoja misionarska iskustva. Zahvalile su svima koji svojim molitvama, žrtvama i novčanim darom već

godinama prate i pomažu sestrama da u konkretnim uvjetima teških i nama često nezamislivih životnih uvjeta s ljubavlju, majčinskom nježnošću i velikom hrabrošću pomažu, školuju, liječe i brinu se za mnogu afričku djecu i ljude u potrebi. Na svetoj misi s. Blanche unijela je dašak afričke radosti, uz bubanj, pjevajući na svojem materinjem jeziku.

Marina Živić

Pohodila nas je bijeda

Calcutta, na Staru godinu 1940.

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Dragi moji, mir Spasiteljjev! Nakon stanke od sedam mjeseci napokon stiže pismo iz Metkovića. Možete si zamisliti koliko me je razveselilo. Došlo je u podne, pa vam evo odmah sada odgovaram na Staru godinu. Božić i Novu godinu čestitao sam preko časopisa Palma. Poseban list nisam poslao, jer sam očekivao odgovor na pismo poslano u rujnu.

Na poseban sam se način molio za vas ovih svetih božićnih dana. Učinit ću to i danas, da se zahvalim za sve milosti koje je Gospodin udijelio našoj obitelji ove godine. Pravo je i dostojno da mu se zahvalimo. Sačuvao nas je eto sve zdrave, dok se po ostalim krajevima Evrope mnoge kuće zaviše u crno. Ujedno ću se Gospodinu i preporučiti za Novu godinu, koja nam nosi toliko novih stvari. Bit će i razočaranja, i poteškoća, i nevolja, no ujedno će biti i Božjeg blagoslova, jakosti odozgo, da sve možemo mirne duše i Njemu za ljubav podnijeti.

Razveselile su me tako lijepe novosti iz Metkovića. Pa još neki vele da Metković nije kršćanski. A eno sve

sami kongresi i proslave. Pa onaj krasni oltar Presvetog Srca. Uistinu je divan. Ljuba opet odnijela lovorike kod predstava. Ona veli da bi ti glumci iz Krnjesavca mogli doći i u Bošonti. To pak ne... Ne zna ona što znači jedna bengalska predstava. Traje deset sati. Pa pjevanje, bitke, mačevanja... Silno su teške ove predstave. Baš sam sada za Božić morao slikati kulise za jednu takovu priredbu. Dobro sam se iznojio.

Nego da prijedem na novosti. Mnogo se toga promijenilo i izmijenilo od mog zadnjeg lista. U rujnu je bilo posla kao nikada prije. Crkva se svršavala u Bošontiju. Ali baš onako po bengalski. Imala je biti gotova polovicom svibnja, odgodili za lipanj, na kolovoz i jedva svršili do listopada. O proslavi i svečanom blagoslovu napisao sam u *Katoličkim misijama*. Proslava je zbilja lijepo uspjela, pa je preuzvišeni nadbiskup bio izvanredno zadovoljan. No iza proslave nastavio se posao. Crkvu je valjalo lijepo urediti. Mnogo toga nedostaje. Nadali smo se dobiti mnoge stvari iz domovine, no zbog rata sve je zastalo. Tako npr. veliki kip Male Svetice nije gotov. Za Božić smo metnuli kip Bezgrješne, da barem nekako ispuni-mo prazninu nad velikim oltarom.

U listopadu je bila strašna vrućina i sparina. Možda gora nego i u najvrućem mjesecu svibnju. Onda je barem bilo suho, no u listopadu iza kiša bilo je tako sparno da smo jednostavno bili posuti osipom. A uz to velik posao na sve strane.

Tog mjeseca bijeda je bila strašna. Ljudi nisu imali ništa. Javio sam vam prije da su mi poglavari ove godine povjerali siromahe. Znaete da mi je više puta došlo da plačem. Bijednici izgladnjela i ispaćena lica dolazili su pred moja vrata da dobiju barem šačicu riže. A ja nisam imao ništa, osim dugova na sve strane. Koliko puta smo i mi imali tek koje jaje i malo krumpira. Više puta se jednostavno nije moglo dobiti riže. Veletrgovci bi svu rižu povukli s tržišta, samo da joj mogu podići cijenu. A dotle smo mi bili u sto muka kako ćemo prehraniti naše siromahe i školsku dječicu. Teški su to bili dani. Još se pojavila i bolest crnih kozica. Hvala dragom Bogu, naši su novoobraćenici bili pošteđeni. Ali sam imao neprestano drugih bolesti, vi jedva možete pojmiti kako se lako ovi ljudi razbole. Slabo se hrane, pa im tijelo nema nikakve otpornosti. Najteže mi je bilo s djecom u konviktu, jer sam ih kod zaraznih bolesti morao odijeljeno držati, sam

sam ih morao čistiti i hraniti. Pa je i po noći valjalo k njima, jer se boje kad su sami.

Onda se počela bližiti zima. Trebalo je misliti na topla odijela. Drugih godina dobili smo mnogo toga iz domovine, no ove godine ama baš ništa. Djeca su dnevno dolazila u moju sobu moleći me za kakvu košuljicu. Po noći bi tako drhtali u školi. Spavaju samo na lasuri, mnogi od njih imaju tek tanko platno *dhuti* i time se pokrivaju. Ja sam im dao i svoje košulje, pa bi oni manji jednostavno upali u njih. Mislio sam, dakako, da će ih oni upotrebljavati samo po noći, no na moje veliko začuđenje opazih da su oni u njima došli na misu. Pa još k tomu dostojanstveno kao rimski senatori u svojim togama. Otišao sam i u Calcuttu, da prosim za njih, te sam nešto i tamo dobio.

U studenom je ipak bilo najviše posla, jer sam ostao sam na ovoj velikoj postaji. Otac Vizjak otišao je u Kurseong da obavi svoje duhovne vježbe, da se odmori – to mu je nakon sedam godina prvi odmor! – i da prisustvuje mladoj misi oca Demšara. Studeni je najteži mjesec u Bengaliji, baš pred žetvu, pa vam ljudi nemaju ničega. Jedu jednom na dan, ako imaju. I to većinom razno korijenje. Mnogi obole, dobiju i koleru. Jedan poganin nedaleko od naše kuće skoro umro od gladi. Žena mu došla plačući, moleći me da ga pokrstim, pa da barem ode u nebo. Bio je kršten, no ja sam odmah kušao razna sredstva da ga spasim, pa je, hvala

Bogu, ostao na životu. Dao sam mu pola litre jake crne kave, pa ga iza toga polako hranio. Na krštenju je dobio ime Petar, čači i malom Peri na uspomenu. Žena mu i djeca još nisu kršteni.

Da spasim druge od gladi, najmio sam ih u naš vrt, pa su tako dobili barem malo riže. Nisam ni ja imao ništa, no neki dućandžija, inače poganin, veliki moj prijatelj, dao mi je na vjeru oko tri kvintala riže, pa je išlo jednu sedmicu. Onda je i žetva počela, pa su ljudi nekako izgurali. Ali nevolja će uskoro opet započeti.

Riža ide u velike hambare zemindara, dugovi se moraju isplatiti, pa ljudima ne će ništa ostati. Ne zaboravite da je bengalski seljak još uvijek u stanju poluropstva. Jer nema svoga vlastitog zemljišta, ostavljen je na milost i nemilost veleposjednika.

Na Svetu Katu molio sam se posebno za majku. U to vrijeme bio sam zaposlen sa štampanjem četvrtog broja *Palme*. Po njemu sam vam poslao svoje najiskrenije čestitke. Štampan ih sada u 1500 komada za domovinu i Ameriku. Prištedim si time mnogo vremena, jer tko bi stigao pisati tolika pisma!

Koncem studenoga i početkom prosinca bili su u školi ispiti te opet posla napretek. Ovdje se škola svršava pred Božić. Imali smo ove godine i dijeljenje nagrada, pa su djeca bila vesela. Dosta toga poslao nam je neki prijatelj iz Calcutte. I on je poganin, kao i onaj prvi, no prijateljili smo se ovdje u Bošontiju prigodom

gradnje crkve. Donio je slatkiša. Što su djeca poskakivala od veselja!

Poslije toga je počela priprava za Božić. Napravili smo lijepe nove jaslice. Na ponoćku je došlo sva sila ljudi. Djeca su pjevala krasne božićne pjesme. Iza ponoćke sam otišao s njima u školu, dakako ne praznih džepova. A tih smo dana imali nešto više i mi sami. Došao nam je u Bošonti na praznike neki mladi isusovac, Englez, rodom iz Calcutte, iz veoma bogate obitelji. Majka mu je još živa, kao i dva brata. Pred Božić otišao im je u pohode, pa nam je donio pun jedan sanduk hrane. Zahvalio sam njegovoj mami i rekao joj da nas je upravo ganula tako lijepim darom. Naši su u Evropi tako daleko i sada zbog ratnih prilika jedva i listove mogu slati, pa se, eto, ona kao majka brine za nas. Poslije Božića ostavio sam Bošonti. Poglavari su me poslali u *St. Lawrence High School*, Calcutta. To je Visoka škola svetog Lovre za odgoj bengalske mladeži. Imao sam ići u bogosloviju ove godine i sve je već bilo uređeno, no ovdje im je trebao jedan koji zna dobro bengalski, pa je kocka pala na mene. Iz Evrope ne dolaze novi misionari, pa je rok čekanja svakom produljen za jednu godinu. Dakako, da bi mi bilo drago da sam poslan u bogosloviju, jer bih time prije postao svećenik, no ja sam i ovako zadovoljan. U zapovijedi poglavara vidim volju Božju te sam siguran da će mi i ova godina mnogo koristiti. Ovdje sam prefekt viših razreda te predajem zemljopis, higijenu i vjeronauk. Neke stvari poučavat ću na engleskom, i neke možda na bengalskom. Djece ima oko 160. Posao nije tako lagan, jer ih ima iz svih krajeva Indije, pa su raznih karaktera. No uz Božju pomoć uzdam se da će ići. Vi se molite za mene, da bih i ovdje mogao što više učiniti za spasenje ovih mladića!

Za danas neka bude dosta! Moram na posao. Ima nekakova izložba u Calcutti, pa moram ići kititi i namještati. Pozdravite sve, svima zaželite u moje ime sretnu i veselu novu godinu i obilje Božjeg blagoslova!

Vas sve voli i pozdravlja vaš

Ante

Isusovac časni brat Stjepan Dilber

suradnik misija i zaljubljenik u Isusa Krista

Časni brat Stjepan Dilber, poznat promicatelj misija i dugogodišnji voditelj Misijnskog ureda Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, dobitnik nagrade „Ponos Hrvatske“ 2010. godine, rođen je 24. rujna 1939. godine u Rauševcu, kod Brestovskoga, Općina Kiseljak. Bio je trinaesto dijete roditelja Nikole i Mare rođene Komšić. I njegova starija braća Ivan i Ilija stupili su u Družbu Isusovu kao redovnička braća. Zasiurno je i njihov primjer imao utjecaja na Stipinu odluku da krene putem svoje braće, i to već u ranoj dobi.

Vrijedno je spomenuti da se Stipo sa 17 godina prijavio u Družbu Isusovu, u Dubrovniku 1939. godine. Njegov otac Nikola nije bio suglasan s tom Stipinom odlukom te ga je nasilu, uz pomoć milicije vratio kući. No nakon sljedeće je godine popustio i prihvatio sinovu odluku. Otrpao ga je u isusovačku župu u Borovici, a nekoliko mjeseci poslije Stipo je u Palmotićevoj ulici u Zagrebu započeo novicijat. Završivši novicijat, dobio je službu vratara i prefekta pripravnika za časnu braću u Zagrebu. U dva navrata obnašao je i službu sakristana u izdavačkoj djelatnosti Filozofsko-teološkog instituta u Innsbrucku (Austrija). Između toga je bio i na službi na Jordanovcu, u Zagrebu. Spomenuo bih da je 12 godina službovao i u nuncijaturi u Beogradu.

Od 1966. godine do kraja života aktivno se uključio u rad za misije, a osobito je to činio od 1993. do 2020. kao voditelj Misijnskog ureda Hrvatske

pokrajine Družbe Isusove. Sam je časni brat Stipo zapisao u svoju autobiografiju ove riječi: „Ono jutro, 6. svibnja 1966. godine, kad sam u Innsbrucku otvorio crkvena vrata, iznenadio sam se ugledavši veliki plakat pričvršćen na vratima. Na plakatu je bilo napisano: ‘Nemojte bacati rabljene poštanske markice! Naš klub filatelista otkupljuje markice. Mi markice priređujemo za prodaju i prihod od prodanih markica šaljemo u misije za dobrotvorne svrhe...’ Odmah mi je došla misao, dobra je to ideja! Imam i ja svoga brata Iliju u misijama u Zambiji, u Africi, i on treba pomoć... Posjetio sam u gradu klub filatelista i doznao kako se markice priređuju za prodaju. Na našem fakultetu zamolio sam studente i profesore da meni predaju sve rabljene poštanske markice. Kad sam prvi put odnio u klub filatelista priređene markice za prodaju, dobio sam 500 austrijskih šilinga. To je bila prva pošiljka koju sam poslao bratu u misije. Od toga dana prošlo je blizu 40 godina. Kamo god su me moji poglavari slali u domovini, na nova mjesta i nove službe, osim svojih službi radio sam u slobodno vrijeme za misije na poštanskim markicama i telefonskim karticama. Organizirao sam suradnice i suradnike da mi pomažu. Bog je blagoslivljao naš apostolat u misijama i ovdje u domovini. Dobri Bog nas je obdario brojnim malim i velikim dobrotvorima. Premda je već umrlo preko 400 naših dobrotvora misija, Gospodin nam je slao nove dobrotvore da gradimo i pomažemo sirotinju u misijama. Uviđam da me je dobri Bog

postavio da budem kao most između domovine i misija. Ilija je pak svojim pisanjem za crkveni tisak iz misija o svome radu uspješno oduševljavao brojne suradnike i dobrotvore, a ja sam ih sokolio na suradnju i zahvaljivao za svaki dar.“

Na taj način, pomažući iz domovine svojemu bratu Iliji, časni brat Stipo zajedno s donatorima iz domovine i šire zaslužan je za izgradnju 22 crkve u Zambiji i Malaviju, nekoliko samostana, škola i veći broj obiteljskih kuća. Stipo nije pomagao samo svom bratu Iliji, činio je to i drugim hrvatskim i slovenskim misionarima i misionarkama u Africi, Aziji, Latinskoj Americi, Rusiji i Ukrajini. Osobito pak je pomagao misijama u kojima je djelovao o. Ante Gabrić. Taj svoj neumorni rad za misije Stipo je radio do kraja svog života, kad ga je u 86. godini i 67. godini u Družbi Isusovoj Gospodin pozvao k sebi. Bilo je to 4. prosinca 2021. godine. Najljepši način zahvale Bogu za neumorni rad časnog brata Stipe Dilbera nastavak je rada Misijnskog ureda Hrvatske pokrajine Družbe Isusove u Palmotićevoj ulici 31. Zahvaljujući donatorima, naš ured i dalje pomaže molitveno i materijalno naše misionare, a to je bila i želja samoga časnog brata Stipe!

Završio bih molitvom koju je napisao sam časni brat Stipo Dilber:

„Dobri je Bog čudesno blagoslivljao naš rad! Hvala ti, moj Bože, što si se udostojao uzeti nas dvojjicu braće za suradnike! Hvala ti, Bože, za uspjehe u našim pothvatima u domovini i misijama! Hvala ti, Bože, što si nam podario velik broj velikodušnih dobrotvora! Hvala ti, Bože!“

Priredio o. Zvonko Vlah,
voditelj Misijnskog ureda,
Palmotićeva 31, Zagreb

PRIJATELJIMA MISIJA

Naš Misijnski ured u Zagrebu nakon smrti brata Stjepana Dilbera i dalje nastavlja s nesebičnim radom i pomaganjem u misijnskim krajevima. Pokojni brat Stjepan Dilber znao je govoriti: „Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača!“ Tako je uz novčane priloge donatora, mnogi to ne znaju, brat Stjepan, zajedno sa suradnicima, sakupljanjem starih poštanskih maraka, razglednica, starih kovanica, novčanica i medaljona prikupio lijepa novčana sredstva, kojima su u misijnskim krajevima sagrađene kuće za siromašne obitelji, podignute škole, crkve i druge humanitarne institucije.

Nastavljamo i dalje na isti način s radom za misije. Osoba za kontakt je voditelj Misijnskog ureda o. Zvonko Vlah i za sva pitanja i informacije možete mu se obratiti na navedenu poštansku ili elektroničku adresu, odnosno na mobilni telefon.

O. Zvonko VLAH, SJ
Palmotićeva 31, 10000 ZAGREB
zvonkovlah87@gmail.com
mobitel: 00385 98 943 0 484

ZA MISIJE I MISIONARE:

Branko i Marija Radoš 1.000 eur * Lucija Djaković 50 KM * Verica Mišanović 200 KM * Marica Ljubić

50 KM * N. N. 300 KM * s. Paula, G. Tramošnica 50 eur * Hrvoje Lovrić 20 KM * Marija Perić 70 KM * Župa Žabljak 31 KM * Anto Jurić 30 KM * N. N. 100 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Svjetlana Previšić 100 KM * N. N., Kopanice 30 eur * Vlač. Vinko Radić 1.000 eur * N. N. 50 eur * Ivan Džalto 50 KM * Župa sv. Luke, Sarajevo 36 KM * OŠ Supetar 939,19 EUR * Zdravko Ruk 500 EUR * Sestre Benediktinke, Trogir 200 EUR * Slavica Bezjak 1000 EUR * Područna škola Bernarda M. Luketića, Ogulin 22,35 EUR * Demex Savjetovanje d.o.o. 50 EUR * Župa sv. Josipa, Gospić 300 EUR * Časne Sestre Milosrdnice 50 EUR * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Marčana 50 EUR * Župni Ured Dugi Rat 400 EUR * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Alojzije Butko 200 EUR * Milosrdne Sestre Sv. Križa, Donji Miholjac 80 EUR * «G.M.P.» 100 EUR * Sestre Dominikanke, Orebić 53,09 EUR * Šime Ukalović, M & T 100 EUR * Župa Gospe Loretske, Zadar 100,07 EUR * Župa sv. Mihovila arkandela, Murter 2100 EUR * Vladimir Dinjar 100 EUR * BISER METAL d.o.o. 50 EUR * Trgovina Veić, Vl. Marko Veić 20 EUR * Župa sv. Josipa, Josipdol 70 EUR * Željka Mucić 50 EUR * Sestre Klarise, Split 200 EUR * Vinko Klarić 50 EUR * Župa Gospe Fatimske, Labin 305 EUR * Župa Rođenja BDM, Labin 600 EUR * Ante Matković 7 EUR * Petar Gršković 140 EUR * Jasna Vrbanić 20 EUR * Mihajlo Kadežabek 15 EUR * Sanela Kučar 13,27 EUR * Ivan Cukić 2 EUR * Marija Bujanović 20 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Mirjana i Vjeran Ivošević 20 EUR * Darinka Gatar 8,63 EUR * Goran Sušić 10 EUR * Matija Knežević 200 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Milena Zaninović 25 EUR * Zoran Arapović 15 EUR * Nikolina Štimac Puž 6,64 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Pero Kukuljica 20 EUR * Tomislav Ivošević i Dragica Ivošević 20 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Ivana Matković 50 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Dragan Čorković 13,33 EUR * Katarina Portada Stanković 30 EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * N.N. 23 EUR * Sandro Jakopčević 41 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Tomislav Čubelić 30 EUR * Josip Rajčić 6 EUR + 6 EUR * Kristina Kučić 20 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Dragica Nikolić 100 KM * Draženka Tole 100 KM * Elmar i Terezija Furer 60 eur

* Župa Imena Marijina, Svilaj 750 KM + 70 eur * Anica Čurić 100 KM * Gordana Jurković 165 EUR * N.N. 40 EUR * Luka Cvitak 20 EUR * Ljubica Lobor 30 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Zoja Zubčić 13,27 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Mirjana Rožić 150 EUR * Marija Jurić 15 EUR * Irena Šanjek 25 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR * Pero Petanjak 14 EUR * Ante Sabljčić 50 EUR * Gordana Radošević 15 EUR * Josip Kordić 20 EUR Ružica Kučan 100 EUR * Damir Šeremet 50 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * N.N. 23 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Melita Logorio 10 EUR * Zrinka Pulić 100 EUR * Samanta Jadreško 20 EUR * Ana Mrgan 10 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Osnovna škola, CIM Mostar 1.446,85 KM * Luka Marijanović 36 KM * Zlatko Tadić 97 KM * Zvonko Pavić 62,35 KM * Svjetlana Kalanj 20 EUR * Tomislav Mršić 50 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Marija Nikolić 15 EUR * Kristina Skurić 20 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Benedikt Pehar 200 KM * Ivana Čilić 40 KM * Stjepan Harča 23 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Josipa Skračić 70 EUR * N.N. 140 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * N.N. 25 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Drago Rupčić 1.500 KM * Jure Rupčić 2.000 KM * Nada Rupčić 50 KM * Irena Šimić 30 KM * A. O., Banja Luka 300 KM * Župa sv. Ilije proroka, Čemerno 100 KM * Kapela Corpus Domini, Zagreb 380 EUR * Stjepan Prgomet 20 EUR * Mira Glasnović 15 EUR * Bosa Rančić 200 EUR * Goran Šipek 10 EUR * Vesna Hećimović 20 EUR * N.N. 1000 EUR * Ante Sabljčić 50 EUR * Ankica Brusić Risika 50 EUR * Melita Logorio 10 EUR * Petar Čirko 13,27 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivanka Doko 25 KM * Kata Korać 70 KM * Anđa Mihaljević 100 KM * N. N. 50 eur * Ivan Pažin 160 EUR * N.N. 100 EUR * Vladimir Sušanaj 50 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Josip Trbara 67 EUR * Zoran Marčinković 50 EUR * Zrinka Čale 30 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Antonijeta Težak 10 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Siniša Kolar 40 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Danica Humeck 5,3 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * Vesnica Prelc 50 EUR * Anđa Mrvelj 13,27 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Melita Logorio 10 EUR * Marijana Šimić Jovičić 50 EUR * Ana Jularić Galić 15 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR

* Anđa Svoboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Zrinka Dragić 20 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Dragan Matijević 60 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * N.N. 1000 EUR * Irena Maškarić 13,27 EUR * Sandro Jakopčević 41 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Župa Svih Svetih, Aladinići 3.000 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Vesna Klepić 20 EUR * Jeljka Štironja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Župa Uzvišenja sv. Križa, Osijek 1200 EUR * Zdravko Tokić 700 EUR * Ivana Galić 115 EUR * Tekstil Mini d.o.o. 1200 EUR * Valentina Jurišić 120 EUR * Ivanka Baketa 10 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Marija Mateša 30 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Pero Pepić 50 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Željka Miletić 40 EUR * Dijana Solenički 30 EUR * Veronika Škegro 6,64 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Marijana Vilić 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

A.O., Banja Luka 100 eur * Mirko Orlovac 100 eur * Božo Lovrić 10 KM * Ivanka Bencun 100 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Marijana Trupina 250 KM * Župa Glavosjeka sv. Ivana Krstitelja, Odžak 700 KM + 365 eur * Nikolina Petrović 5 KM * Vlač. Miroslav Agostini 50 USD * Martin Kolonić 15 EUR * N.N. 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Lucija Čurić 30 EUR * Ljiljana Preradović 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Ivanka Vidović 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N.N. 23 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Vikica Gašpar-Radak 20 KM * Kristina Jurković 25 EUR * Vikica Šalić 40 EUR * APRIORI d.o.o. 100 EUR * Marija Horvat 7 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

Ante Sabljčić 40 EUR * N.N. 23 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 80 EUR * Franjo Trojnar 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Katolički školski centar „Sv. Franjo“, Tuzla 3.051,40 KM * Ivana Juroš 30 KM * N. N., Žepče 50 KM * Milijana Glavinčić 100 KM * Obitelj Josipović 50 eur

* Zorka Ivandić 80 KM * Goranka Munjić 50 EUR * Ivana Radoš 15 EUR * Marija Zavadlav 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

s. Kerubina Kapular 100 eur * s. Terezija Batarilo 200 KM * Katolički školski centar „Sv. Josip“, Sarajevo 5.000 KM * T. K. 90 KM * Goran Šipek 10 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Margita Žagarova 30 EUR * OŠ Žuti brijeg, Zagreb 1851,14 EUR * OŠ Malešnica, Zagreb 123,2 EUR * Štefica Palošika 26 EUR * Dražan Bekavac 400 EUR * Trpimir Alajbeg 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Ivica Filipović 120 EUR * Tea Vosnik 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Vlč. Miroslav Agostini 50 USD * S.A. 100 EUR * Božo Lončar 20 EUR * N.N. 100 EUR * N.N. 23 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Marija Luburić 30 KM * Dario Časar 25 EUR * Mato Josić 30 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Marija Barić 2 EUR * Nikola Horvat 13,27 EUR * Marija Daniela Krnić 135 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Jozo Hrkač 50 KM * DOMINIK Voće d.o.o. 500 EUR * N.N. 20 EUR * Marija Bartošek 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Stana Ljubić 50 KM * Ivan Prskalo 20 KM * A. O., Banja Luka 300 KM * DOMINIK Voće d.o.o. 500 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Zoran Zorica 13 EUR * Ružica Hrkač 25 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Marija Barić 2 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Marija Bartošek 40 EUR * Ante Sablijić 50 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

S.A. 100 EUR * Milan Komljenović 7 EUR * Matija Knežević 70 EUR * Sestre Kćeri Milosrđa, Zagreb 85 EUR * Lada Grubišić 350 EUR * Alenka Poljičak 350 EUR * Jelena Jakus Pamić 350 EUR * Vladimir Bodulić 350 EUR * Hrvoje Josip Biščan 350 EUR * Vesnica Prelec 400 EUR * Marina Spajić 350 EUR * Goran Molnar 4200 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župa sv. Ivana Glavosjeka, Gradina 2.160 KM * Župa sv. Ante Padovanskog Raskrižje 610 KM * Vedran Višnjic 20 EUR * Gordana Jurković 100 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Vinka Kuzmanić 20 EUR * Iva Vukas 4 EUR * Župa Rođenja BDM, Labin 70 EUR * N.N. 1000 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Loredana Vlaić 50 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * A.

Harča 2,65 EUR * Marija Ivezić 100 EUR * Župa sv. Mihovila arkanđela, Murter 1000 EUR * Marija Blagus 50 EUR * Franjevački Samostan Sv. Franje, Rovinj 1360 EUR * Davor Kandra 100 EUR * Župa Duha Svetoga, Feričanci 190,14 EUR * Niko Matešić 100 EUR * Marija Jukić 50 EUR * Župa sv. Ivana i Pavla, Nedešćina 540 EUR * Župa sv. Roka, Bibinje 1555 EUR * Baljak Cvetka 30 EUR * Marijana Liović 20 EUR * Jerko Vuleta 20 EUR * Ivan Krstanović 60 EUR * Marlon Macanović 3,87 EUR * Župa Uznesenja BDM, Rogoznica 1600 EUR * Župa Navještenja BDM, Klanjec 242 EUR * Anita Mikec 200 EUR * Župa Gospe od sv. Krunice, Pazin 80 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Ana Raos 10 EUR * Marina Odak 100 EUR * Josip Kuzmić 150 EUR * Župa sv. Lovre, Sveti Lovreč 60 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Silvestra Kolega 20 EUR * Župa sv. Josipa, Dugi Rat 585 EUR * Mladenka Vukojević 100 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Zdenka Matoić 50 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Tamara Šurina 10 EUR * Alen Sambolec 11 EUR * Župa Svetog Duha, Čepin 285,75 EUR * Župa Uskrsnuća Kristova, Čepin 230,1 EUR * N.N. 240 EUR * Župa Uznesenja BDM, Poreč 440 EUR

AKCIJA U BIH »Za hendikepiranu djecu bez udova«:

Ivanka Bencun 75 eur * Lucija Kaljević 20 KM

MISIJSKA KRIŽALJK – PROSINAC 2023.

Radosna vijest	Sportska odjeca	Kisik	Različite boje	Prostorija za alat	Tračnica	ć	Slovo s prizvukom		Nemir savjesti	Udaljavati se	Litij	Rijeka u BiH	Dan prije Božića
Vrijeme pripreve za Božić								Ptica simbol Duha Svetoga Miris					
23. slovo		Veznik Kripton			Vrsta ribe Eng. mjera								
Monitori							Središte krišćanstva Brodice				Od (lat.) ć		
Prigodna čestitka												NJ Mitsko biće	
		Dušik			Lada Muško ime						Zamjenica Pepeljast		
		To (eng.)				Radij ND			Muško ime Austrija				
		Vrsta metala						Hunski voda Kisik					
		Božji glasnik							Pisac evandjelja				

Rješenja iz prošlog broja: KRIST KRALJ, SVI SVETI, POKOJNICI.

DAN PAPINSKOG MISIJSKOG DJELA SVETOG DJETINJSTVA

Bogojavljenje,
6. siječnja 2024.

Ilustracija: Dario Kukić

DJECA POMAŽU DJECI

PAPINSKA MISIJSKA DJELA U REPUBLICI HRVATSKOJ – NACIONALNA UPRAVA

Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB

Tel. 00385/1/5635-055

E-mail: missio.croatia@misije.hr

web: www.misije.hr

 facebook.com/missioHR

 instagram.com/misije.hr

NACIONALNA UPRAVA PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA U BOSNI I HERCEGOVINI

Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO

Tel. 00387/33/667-889

E-mail: missio.bih@bih.net.ba

web: www.missio.ba

 facebook.com/missioBiH

 instagram.com/missio.ba